

Zboljšanje standarda mora biti posledica večje storilnosti

V službi Združenih narodov in za mir na svetu...

Zasedanje Zvezne ljudske skupščine je bilo pred dnevi zaključeno. Skupščina je razpravljala o predlogu družbenega plana za prihodnje leto, katerega obrazložitev je podal podpredsednik Zveznega izvršnega sveta Svetozar Vukmanovič. V razpravi o družbenem planu je sodelovalo nad 70 govornikov, med njimi tudi podpredsednik Zveznega izvršnega sveta Edvard Kardelj. On je v svojem daljšem govoru predvsem ocenil in osvetlil dogodke na Madžarskem, nakar je govoril o političnih vidikih naše gospodarske politike v prihodnjem letu s posebnim ozirom na razvoj naše socialistične demokracije.

Preden je Zvezna ljudska skupščina zaključila zasedanje, je sprejela resolucijo o temeljih zveznega družbenega plana za 1957. leto. Na teh temeljih bodo sleseli tudi družbeni plani okrajev in občin.

Oba odbora za gospodarstvo Zvezne ljudske skupščine sedaj obravnavata nekatera elementa plana in je pričakovati, da bo Zvezna ljudska skupščina plan sprejela že do konca tega leta. S tem bo omogočeno, da se bodo takoj z novim letom začeli uveljavljati principi družbenega plana v gospodarstvu, kar bo brez dvoma pozitivno vplivalo na razvoj našega gospodarstva.

Iz govora tov. Kardaolja navajamo le nekaj ugotovitev glede zboljšanja standarda in delovne storilnosti.

OSNOVNO: BORBA ZA VEČJO STORILNOST

Nujno potrebno je, da smo si vsi skupaj na jasnem glede nekaterih dejstev. Tisto, česar niti za trenutek ne smemo izgubiti izpred oči, je, da lahko z nameranimi pregrupacijami sredstev samo delno zmanjšamo učinek določenih disproporcij v gospodarskih odnosih. Toda v končni liniji je lahko zboljšanje življenjskih pogojev naših delovnih ljudi, kakor tudi povečanje posameznih drugih oblik potrošnje samo sad večje delovne storilnosti in pravilnejših materialnih odnosov v gospodarstvu.

Kritike na račun našega življenjskega standarda nas torej ne privedejo nikamor, razen da nam povzročijo politično škodo in dezorientacijo, če se tega problema ne lotimo konkretno v zgoraj označenem smislu, to se pravi, če ga ne proučujemo v celem sklopu vprašanj boja za večjo storilnost.

Tu odločajo samo materialni odnosi. Če torej hočemo kaj spremeniti, moramo spremeniti materialne odnose. To je področje zavestne dejavnosti, kjer odloča subjektivni činitelj. Zato pa moramo začeti pri vzrokih, ne pa pri posledicah.

Pri nas slišimo mnogo kritike proti navijanju cen, proti razlikam med odkupnimi in prodajnimi cenami, proti poslovanju trgovskih podjetij s težnjo, da bi jih obtožili kot glavnega krivca

GLAVNI VZROKI NAŠIH TEŽAV SO REALNE NESKLADNOSTI

Le-te je moč odstraniti samo prvenstveno z drugačnimi materialnimi odnosi, ne pa samo s kričanjem proti posledicam. Nastane vprašanje kako spremeniti te materialne odnose. Oblike so vsekakor zmanjšanje investicij, forsiranje večjega izvoza industrijskih izdelkov in večji uvoz potrošnega blaga ter živil.

Bilo bi pa nesmiselno pričakovati, da bi lahko s temi ukrepi sve opravili in dosegli. Razen tega je takšna preusmeritev možna samo enkrat, po določnem času pa mora izgubiti svojo učinkovitost, če se vzporedno ne poveča delovna storilnost, zlasti proizvodnja proizvodnih sredstev in sredstev za

za naraščanje cen in temu podobno. Daleč sem od tega, je nadaljeval tov. Kardelj, da bi zgovarjal ukrepe naših trgovcev ali da bi trdil, da navijanje cen nima precejšnje vloge v ustvarjanju umetnega nemira na našem trgu.

Vendar pa menim, da bi prikrivali resnico sebi in našim delovnim ljudem, če bi trdili, da je poslovanje trgovine glavni krivec naših gospodarskih težav. Pojavi, na kakršne zadevamo ponekod v poslovanju naše trgovine, dajejo določeno ostrino stvarim, toda, prvič ti pojavi niso vzrok, marveč posledica določenih materialnih odnosov, ki so bistveni, drugič, ti pojavi niso odločilni činitelj v naših ekonomskih odnosih. Cene ne morejo biti nizke, če plačni skladi in splošna potrošnja naraščajo hitreje, kakor naraščajo skladi potrošnega blaga, mi pa smo imeli več let prav ta proces. Odkod ta proces?

K temu je precej pripomogla sestava naših minulih investicij. Mi smo zelo mnogo investirali v tovarne za proizvodnjo za široko potrošnjo. Iz leta v leto prihajajo iz vasi zmerom novi delavci, mi pa nismo mogli poskrbeti, da bi v skladu s tem naraščali tudi blagovni fond: hrana, tekstilije itd. Te neskladnosti bi lahko izravnali, če bi nam nova industrija s svojim izvozom krila potrebe po uvozu potrošnega blaga.

izvoz, a to so prav tiste naloge, ki jih more izpolniti vsak delovni kolektiv in sleherni ljudski odbor.

Tu je predvsem potreben boj za večjo delovno storilnost v vsaki tovarni,

Živahne priprave za Dan JLA v vojniški občini

Na rednih sejah občinskega odbora SZDL, ZB in odbora UROJ je bil izvoljen koordinacijski odbor za pripravo praznika 15. obletnice ustanovitve JLA, ki bodo po vseh večjih središčih vojniške občine, poleg tega pa bodo

na vsakem kmetijskem posestvu in v vsakem kmečkem gospodarstvu.

Nato je tov. Kardelj poudaril, da je mnogo kritike in kričanja o gospodarskem kriminalu. Ta kritika je upravičena in nujna, da bi gospodarski kriminal iztrebili, saj politično in moralno mnogo škoduje, vendar pa je škoda, ki jo je napravil gospodarski kriminal samo 0,5 odstotka celotnega jugoslovanskega plačnega sklada. Ta činitelj gospodarsko ne pomeni mnogo. Če pa kdo trdi, da je gospodarski kriminal vzrok naših gospodarskih težav, tedaj ne prikazuje pravih vzrokov naših gospodarskih težav.

Tov. Kardelj je analiziral gornje primere, da bi opozoril na to, da mnogi naši kadri dostikrat streljajo v prazno, izgubljajo orientacijo, padajo v najbolj vulgarna tolmačenja gospodarskih dogajanj, izgubljajo sposobnost, da bi pojasnili ljudem prave vzroke težav in se naposled prepuščajo stihiji praktičističnih nazorov.

Zato zelo pogosto bijejo po vzrokih, ki niso bistveni, ali samo po nekaterih posledicah, ki jih z vikom in krikom ni moč spremeniti, od spekulativov do takse na pse, ne vidijo pa materialnih činiteljev, ki določajo stvari in zato tudi ne store dovolj, da bi se stanje stvarno spremenilo.

Poslovne zveze naj bi bile ekonomski organizator kmetijske proizvodnje

PRVA KONFERENCA Z VODILNIMI FUNKCIONARJI NOVO USTANOVLJENIH KMETIJSKIH POSLOVNIH ZVEZ V CELJSKEM OKRAJU

Preteklo soboto je Okrajna zadruga zveza Celje organizirala prvo široko konferenco s predsedniki in upravniki novo ustanovljenih kmetijskih poslovnih zvez. Konference se je udeležil tudi sekretar Okrajnega odbora SZDL tov. Jakob Zen.

Ko je predsednik OZZ tov. Franc Lubej govoril o pomenu in o bodočih nalogah kmetijskih PZ v našem okraju, je navzoče opozoril, naj bi upravni odbori PZ skupno z vsemi uslužbenci še enkrat dobro preštudirali govor tovariša Kardaolja o vlogi poslovnih zvez, da bodo tako bolje razumeli svoje bodoče naloge.

Po ustanovnih občnih zborih je z vso resnostjo pristopilo k delu poleg gospodarske in specializiranih gozdarskih poslovnih zvez v Celju in Mozirju že

Oddelek vojakov, podoficirjev in oficirjev, ki je bil dodeljen poveljstvu OZN na področju Sueškega prekopa že ne kaj časa uspešno izvršuje poverjene naloge. Motorizirane enote so kljub težavam, ki so jih povzročili umakajoči se Izraelci z miniranjem komunikacij in rušenjem cest, prišle že na 40 km do gore Sinaj. Premagujejo vse težave in proti pričakovanju hitro napredujejo proti demarkacijski črti, ki jo bodo kontrolirale enote OZN. Na sliki oficirji naše enote pri preučevanju specialnih vojaških zemljevidov. Na rokavih se jasno vidi sinji trak z napisom »United Nations«.

5 kmetijsko proizvodnih PZ, izmed katerih sta svoj obstoj upravičili zlasti PZ Zalec, ki že konkretno nudi pomoč kmetijskim zadrugam ter PZ Šmarje, ki je tudi že začela z izvajanjem svojega obširnega delovnega programa. Druge PZ so še mlajše, vendar se tudi pri njih že kaže stremenje, da si ustvarijo ekonomsko bazo za svoj nadaljnji razvoj. Kot prvo in osnovno naloge upravnih odborov kmetijskih poslovnih zvez pa je smatrati izdelavo investicijskih programov. Nič manj važno tudi ni vprašanje rajonizacije, ki jo bodo morale PZ s pomočjo žalskega Inštituta v najkrajšem času izvesti. Nujne bodo še najrazličnejše pospeševalne akcije, obnova sadovnjakov in vinogradov, plantažni nasadi jagodičevja, višenj (Šmarje), obnova pašnikov (Mozirje), vzrejni okoliši za košjereje (Konjice, Mozirje, Šmarje, Sentjur) itd.

Poslovne zveze bodo morale v prihodnjem letu posvetiti vso pozornost tudi melioracijam. To področje je bilo doslej v vseh KZ zelo zanemarjeno. V prihodnjem letu naj bi vsaka zadruga izvedla vsaj en primer melioracije. Pri melioracijah naj bi sredstva prispevala tudi zadruga — pa tudi iz okrajnega fonda za pospeševanje kmetijstva bi se dalo kaj dobiti. Poslovna zveza bi morala stremeti, da bi se melioracije izvedle čim bolj ekonomično in poceni in bo treba pri teh akcijah zainteresirati domače prebivalstvo, ki bo s prostovoljnimi deli gotovo rado prisločilo na pomoč.

V zvezi z nalogami kmetijskih proizvodnih zvez so na sobotni konferenci govorili tudi o nekaterih zanemarnjenih državnih posestvih in zadrugnih ekonomijah. Take ekonomije ponekod slabše gospodarijo kot zasebni kmetovalci. Omenjeno je bilo nesmotrno gospodar-

jenje planinske zadruge, ki daje zemljo v najem, namesto da bi jo sama obdelala. Tudi frankolovski zadrugniki ne gospodarijo mnogo bolje. Zato bo v bodoče naloga PZ preštudirati, katere ekonomije imajo pogoje, da ostanejo samostojne in katere bo treba priključiti drugim socialističnim posestvom.

Nekatero PZ so že zdaj pokazale veliko voljo za delo in osvojile zelo koristne programe, vendar jim za izvedbo le-teh primanjkuje finančnih sredstev. Pri Okrajni zadrugi zvezi je bil zato ustanovljen poseben kreditni fond v višini 7 milijonov dinarjev, s katerim bodo nudili prvo pomoč Poslovnim zvezam pri realiziranju svojih načrtov.

Mnoge zadruge v našem okraju so proizvodnim nalogam posvečale le malo pozornosti in se spuščale predvsem v najrazličnejše trgovanje ter se s tem vse preveč komercializirale. Zato so se zadruge v preteklosti tudi branile kmetijskih tehnikov, ker jih niso vedele kje uporabiti. Nove poslovne zveze bodo tudi ugotovljale, v katerih krajih so nujno potrebne trgovine. Mnoge zadruge so v središčih trgovale z istimi predmeti kot vse ostale trgovine, si nabavile najrazličnejše blago, ki so ga ob koncu leta kot nekurantnega prodajale izpod cene. Tako trgovanje je zadruge samo obremenjevalo in oddaljevalo od prvotne in osnovne vloge — kmetijska zadruga, s kmetijskimi proizvodi.

Vsaka zadruga bo v bodoče morala skrbeti, da bo dobila potrebne kmetijske tehnike. V dosti krajih so primeri, da sicer imajo na razpolago dovolj razgledanih in dela voljnih mladincev, vendar jim primanjkuje strokovne izobrazbe. Zato so navzoči predlagali, da naj bi OZZ s pomočjo poslovnih zvez organizirale posebne tečaje, kjer bi se mladi kmečki fantje strokovno usposobili za kmetijske tehnike.

V vaše odbore SZDL naj bi prišli sposobni in delovni ljudje

V šentjurski občini je 33 vaških odborov SZDL, od katerih pa, lahko rečemo, je le polovica delavnih. Med te lahko štejemo vaše odbore: Šentjurtrog, Sv. Primož, Ponikva, Prevorje, Nova vas in druge. Slabši vaški odbori pa, kakor so Prosenički, Vezovje, Tratina, Slivnica, Paridol, Javorje, Kameno in drugi, ne kažejo nobene volje do dela; tako nimajo nobenih sej, ne pobirajo članarine, nimajo seznamov članstva, za problematiko svojega kraja

se premalo zanimajo. Nekateri vaški odbori imajo prav malo volivcev vključenih v organizacijo SZDL. Tako ima vaški odbor Paridol od 126 volivcev vključenih v SZDL komaj 55, Kameno od 179 le 52, Slatina pri Ponikvi pa od 193 volivcev le 59 članov vključenih v SZDL. Ob novih volitvah bo treba gledati, da bodo v nove odbore prišli taki ljudje, ki so res voljni delati, ali pa manjše odbore združiti.

Ljudstvo in armada sta eno

Vsako leto sprejme celjska inženirska enota otroke padlih borcev. To je priporočil lanski obisk. V sredini med njimi komandant enote major Samaržič

pregled ps

Pipe miru ne moremo v miru pokaditi. Če tudi zakopavamo bojno sekuro, kakor je rekel Anglež Mac Millan je položaj živčen, svetovna javnost močno vznemirjena, ljudje v skrbeh.

Srednji vzhod, na katerem je počilo, kljub vsem mirovnim prizadevanjem, je še vedno ves v šoku, ki ga je povzročila invazija Izraelcev na Sinajski polotok in surovi napad angleško-francoskega ekspedicijskega korpusa, ki se je zbiral na Cipru. Izraelci so menili, da bodo povečali svojo včeraj nastalo državo za tri do štirikrat in prodrli v rdečemorska pristanišča, ki so nekdo pred 2500 leti sprejemala ladje kralja Salomona. Angleži in Francozi pa so hoteli podzidati in pozidati svoje izgubljene postojanke, materialne in moralne, na geopolitično najvažnejših točkah arabskega sveta. Nič ni bilo iz tega: Izraelci so morali nazaj za Gazo in v svoje prejšnje meje, Angleži in Francozi pa morajo izprazniti Port Said in prepuščati varstvo nad Kanalom mednarodnim četam. Prišlo je do hudih nesoglasij med zavezniki »svobodnega sveta« v NATO paktu. Dulles je odkrito priznal, da gre zdaj za poravnavo tih nesoglasij, kajti to terja politična korist Zapada zaradi ekcij SZ na Madžarskem. Duobus certantibus tertius gaudet, kjer se pripravata dva, tretji dobiček ima. To si bodo morali politikati v spomin posebno Francozi, ki jim alžirski plot brani, da ne vidijo svetovnega razvoja v vsej njegovi resnosti in dalekosežnosti.

Angleži na Srednjem vzhodu seveda ne mislijo popustiti. V Iraku, ki so ga dobili podse, ko so v 19. in 20. stoletju raztelesili bolnega moža ob Bosporu, turški imperij, je preveč angleškega kapitala, čigar imetje sega preko Sirije v Levanto, v vzhodni del Sredozemlja, kjer so si zgradili mogočno cipersko utrabo. Angleški minister Butler je že vrjel poskusni balon v angleški parlament, češ da Sirijo ogroža komunistična nevarnost, da se Sirija oborožuje in da NATO pakt mora stati budno na straži in tako dalje. Stare fraze za nove dogodke! Angleži bi radi zaščitili naftovode iz Iraka skozi Sirijo, Francozi bi jim pa pomagali, kajti kakih 20 odstotkov kapitala je tam tudi francoskega. Gre torej za velestrategijo dveh evropskih kolonialnih veličastev: Organizirati s silo arabski svet tako, kakor je to ugodno za petrolejsko veleburžoazijo, pripojiti Sirijo Iraku, Jordan morebiti Izraelu, kajti svet naj ve, obstoji nevarnost, da bodo Rusi okupirali Sirijo! Skromni slovenski narodci pravi, da je izgovor dober, če ga pes na repu prinese.

Morebiti pa le ne bo prišlo do realizacije teh veleapetitiv.

Na vzhodu marsikaj zori. Madžarska je memento, ob katerem se ločujejo duhovi. Naše stališče, ki sta ga odkrito in s prodorno analizo izrazila predsednik in podpredsednik naše države, je objektivno, pravično in polno pobud. Nima smisla tajiti dejstva in zračati vso krivdo na fašizem, ki da ga druga svetovna vojna še ni popolnoma strla. Res je, da fašistična nevarnost še obstoji, res pa je tudi, da bodo reakcionarni elementi pri množičnih imeli toliko več uspeha, čim bolj bodo socialistične sile grešile in čim manj volje bodo pokazale, da svoje napake in zmotne popravijo in to radikalno popravljajo. Madžarska je danes predmet vsega sveta. Dva vidna indijska politika sta se mudila pri Kadarju, da bi

Predsednik madžarske delavsko-kmečke revolucionarne vlade Janoš Kadar

pripravila pot generalnemu sekretarju OZN in mednarodnim opazovalcem. Ni še gotovo, če bodo Rusi v tem vprašanju popustili, gotovo pa je že, da Kadarjeva vlada o tem ne bo prav nič odločala. In to je slabo, slabo za Madžarsko in za odnose med socialističnimi državami, čeprav je jasno, da v tem svetovnem položaju o odhodu sovjetskih čet še ne more biti govora. Pretekli teden je na razvalinah enega najlepših mest, Budimpešte, prišlo do

Za komunalno dejavnost v Celju 1957. leta -

POTREBNO 137 milijonov din

Celjska mestna občina je za leto 1957 sestavila okvirni program komunalne dejavnosti, v katerem sta kot osnovna kriterija upoštevana novogradnje ter vzdrževanje in tekoča dela.

Delovni program je zelo obširen in vsebinsko bogat ter bi ga bilo potrebno v celoti izvesti. Svet za gradnje in komunalne zadeve pri LO celjske občine je posredoval zbiranje podatkov za podrobno sestavo komunalnega proračuna in je za tovrstne predloge naprosil vse krajevne odbore v mestu, kjer pa teh ni, pa terenske odbore SZDL, tako da bo novi komunalni proračun za l. 1957 kar najtemeljiteje sestavljen.

Sredstva za novogradnje bi se zagotovila pri cestnem skladu, ki bi skupno z dotacijo iz občinskega proračuna znašal okrog 15 milijonov dinarjev. Sredstva iz tega sklada bi se uporabila za nadaljevanje gradbenih del na cesti Store-Svetina, za dokončanje že začelih del na cesti Celjska koča—Stari plac, za dokončanje Leskoškove ulice, za protiprašno prevleko ulice 29. novembra (do obeh šol), za ureditev ceste pri Ključavničarskem bloku ter za ureditev ceste pri zgradbi trgovskega konzorcija.

V programu je tudi zgraditev novega mostu čez Hudinjo, za katerega so sredstva že posebej zagotovljena (17 milijonov din).

Da bi lahko zagotovili normalni razvoj komunalnih naprav in zvezi z gospodarskim razvojem celjske občine ter s povečano gradnjo stanovanj, bi potrebno zagotoviti nad 100 milijonov dinarjev.

Program vzdrževalnih del naj bi upošteval večjo decentralizacijo, ki bi se izvajala po krajevnih odbori. Iz okvira skupne kvote bi se vsakemu krajevni odboru dodelila primerna vsota za ureditev cest, kanalizacij, vodovoda, melioracij, elektrifikacije itd. Kot novost pa bi se v komunalni proračun zagotovil tudi primeren znesek za vzdrževanje športnih naprav.

Pospeseno in z večjo skrbjo bo v prihodnjem letu treba pristopiti tudi k vzdrževanju cest, ki je v preteklem

letu zaradi pičlo odmerjenih sredstev bilo nezadostno. Predvsem bo treba povečati število cestarjev ter normative za dovoz gramoza. Prav tako bo treba urediti številne propuste, popraviti mostove in mnoge skarpe. Glede kanalizacije bodo potrebna večja urejalna dela ob Ljubljanski cesti, pri Skalni kleti, v Cretu in Selcah.

Čiščenje ulic se bo vršilo približno v istem obsegu kot preteklo leto. Prav tako tudi vzdrževanje javnih nasadov. Brez večjih stroškov bo treba primerno urediti otroško igrišče na Dečkovi cesti. Javne razsvetljave v letu 1957 ne kaže širiti, z ozirom na predvideno povečanje tokovine pa bo treba osvojiti sistem prižigavanja vsake druge žarnice.

Glede vodovoda bo v prihodnjem letu treba izvesti samo najnujnejše priključke, ki jih bodo narekovala tekoče potrebe. Sicer pa bo treba izdelati glavni načrt mestnega in krajevnih vodovodov. Pri razvoju plinarne bo treba upoštevati samo nujne priključke.

Tudi režijskim odborom bo treba zagotoviti potrebna sredstva, saj so taka

dela sorazmerno najbolj poceni spriči s pomočjo prebivalstva.

Potrebna sredstva pa bo treba zagotoviti tudi za dokončanje urbanističnega načrta ter za nadaljevanje izmere cest.

Poleg že navedenih glavnih del bo potrebno zagotoviti še potrebna sredstva za najnujnejše vzdrževanje kulturnozgodovinskih spomenikov, za redno poslovanje komunalne službe ter za razna manjša tekoča in neodložljiva dela.

Znatna sredstva bo zahtevala še ureditev gradbenih okolišev Otoka, Podgolovca in Lipe, če hočemo zagotoviti nemoten razvoj stanovanjske izgradnje. Samo za zgraditev trafopostaje na Otoku bi potrebovali kakih 10 milijonov dinarjev.

O teh predlogih ter smernicah komunalne dejavnosti za leto 1957 so te dni obširno razpravljali člani sveta za gradnje in komunalne zadeve pri celjski občini ter z nekaterimi vmesnimi pripombami in dodatki osvojili program.

Ali se res ne da zmanjšati število nezgod pri de'u?

Ze vrsto let nazaj moramo vedno in vedno ugotavljati ne preveč razveseljivo dejstvo, da precej nezgod nastaja pri delu. Statistični podatki nam kažejo, da se je v prvem polletju letošnjega leta onesrečilo pri delu 2704 zaposlenih, kar je imelo za posledico preko 47.000 izgubljenih delovnih dni. Izven dela se je onesrečilo 927 oseb, katerih izguba znaša skoraj 17.000 delovnih dni. Številke torej niso tako malenkostne ter se je treba nad njimi zamisliti.

Res je, da je bilo lani v celem letu kar 6549 nezgod pri delu, torej v povprečju manj kot v polovici letos. Vsi razlogi pa govorijo, da bomo tudi letos dosegli število nesreč v preteklem letu.

Kje so vzroki. Te moramo iskati predvsem v slabih zaščitnih sredstvih, neurejenem orodju, precej pa tudi v nealumnem odnosu zaposlenih pri delu. Nič manj nesreč se ne pripeti zaradi neznanja in nepazljivosti. To so glavni vzroki, ki jih lahko beležimo v skoraj vseh primerih delovnih nezgod. Pri tem pa se nam seveda vsiljuje vprašanje dela in delovnosti higiensko tehnične zaščite v podjetjih.

Trenutno deluje v celjskem okraju v podjetjih s preko 50 zaposlenimi 81 komisij za higiensko tehnično zaščito (HTZ). Res je, da se ponekod te komisije, sindikalne organizacije, vodstva podjetij in druge organizacije trudijo, da bi bilo čim manj obratnih nezgod. Nekatera večja podjetja imajo celo varnostne tehnične, ki se ukvarjajo le s tem vprašanjem, kar moramo posebej pohvaliti.

Hkrati pa moramo zapisati, da ponekod komisije obstajajo le na papirju ter so nedelavne. Takšne primere seveda ne moremo pohvaliti. Nasprotno, moramo jih celo pograjati ter opomniti, da je skrajni čas, da se prebude in prično z aktivnim delom. Komisije za HTZ kot tudi vodstva podjetij se morajo jasno zavedati, da skrb za zaposlenega delovnega človeka mora dobiti svoj odraz tudi na področju higiensko tehnične zaščite na njegovem delovnem mestu v podjetju.

PRED DNEVOM JLA

Delovne konference UROJ v vsem celjskem okraju

Ze v začetku novembra t. l. je bila v Celju skupna seja Okrajnega odbora UROJ z vsemi predsedniki in tajniki občinskih odborov, kjer so se pogovorili o delu in nalogah društva ter o bližnjih pripravah za proslavo Dneva armije.

V tem mesecu pa zaključujejo vsi občinski odbori živahne delovne konference UROJ, na katerih razpravljajo o izobrazbi rezervnega oficirskega kadra. Na dnevnih redih so dobro pripravljena predavanja o predvojaški in izvenarmadni vzgoji. Iz razprav in obširnih programov na teh konferencah se da sklepati, da se društva rezervnih oficirjev po vseh občinah letos posebno skrbno pripravljajo, da čim veličastneje proslavijo letošnji 22. december — petnajsto obletnico ustanovitve JLA. V nekaterih občinah pripravljajo svečane akademije, na katerih bodo sodelovale tudi množične organizacije, telovadna društva, pevski zbori itd.

Posebno dobre programe za proslavo Dneva armije pripravljajo občine Vojnik, Mozirje in Velenje. Vojnik bo organiziral proslavo na sedežu občine in v Dobrni. V Mozirju bo osrednja proslava združena z akademijo, ki jo bo pripravilo društvo »Partizan«. Na proslavah, ki bodo tudi v drugih krajih občine, bodo razdelili odlikovanja in značke najboljšim obveznikom predvojaške vzgoje.

V Velenju že predvajajo filme o razvoju JLA. Posamezni borci govorijo

o burnih dogodkih. Tudi molčeča manifestacija žena je glasno vpila. Sovjetski tanki so spet stopili v akcijo. Naša poročila govore o obupnem stanju sosodne metropole, porušenih je preko 3000 hiš s 40.000 stanovanji, kar pomeni, da buta na vrata nepopisna beda. Pri vsem tem pa madžarska vlada nima moči, da bi samostojno, politično rešila položaj.

Debata v OZN ni rešila bistvenega vprašanja, kako upostaviti znosno stanje, ki je nastopilo pred dvema letoma v Zenevi. Bloka si stojita spet nasproti, rožljata in ropotata z orožjem in se bahata z njim, kakor stari Homerjevi junaki, preden so si skočili v lase. Kako zoprno nabito vzdušje vlada med državami, se vidi tudi iz tega, da je Italija odklonila vizum sovjetskemu podpredsedniku Suslovu, ki bi se bil rad udeležil kongresa italijanske KP. Bonnska vlada pa je omejila gibanje sovjetske ambasade in to opravičila kot povračilni ukrep, kajti tudi nemški diplomati v Moskvi so nekako konfinirani.

Lahko pa bi našli tudi vrsto ukrepov, dejanj, demarš in izjav, ki izpričujejo, da so sile miru prav tako na delu in da imajo tudi lepe uspehe.

T. O.

mladini in pionirjem o zanimivih doživetjih iz narodnoosvobodilne borbe. Na praznik Dneva armije bodo mladinci predvojaške vzgoje s sodelovanjem rezervnih oficirjev pripravili svečano akademijo, kjer bodo s filmi in kratkimi skeči prikazali razvoj JLA.

Ni ostalo pri besedah ...

V tem tednu so brneli buldozerji ob Ljubljanski cesti, tja do sotočja Ložnice in Savinje. Odrivali so vrhnjo, humozno plast zemlje na obširni parceli, kjer bo stalo naše ljudsko kopaljšče. Zastavljeno je bilo prvo delo, ki bo v bodočem letu rodilo toliko začelno in koristno kopaljšče. Videti je, da je gradbeni odbor resno zagrabil za delo in da tokrat ne bo ostalo pri besedah. Idejni načrt inž. Bloudika, bo kakor vse izgleda, v svoji prvi fazi dovršen do 1. julija naslednjega leta, ko bo izročen ljudstvu kopalni olimpijski bazen, bazen za skočke, otroško kopaljšče in zasilne slačilnice.

Denarnih sredstev sicer ni dovolj, vendar veruje odbor v pripravljenost Celjanov na pomoč gospodarskih podjetij in podporo organov oblasti, ki bodo splošno podprli to vsemu prebivalstvu tako simpatično akcijo. Polno mero razumevanja je pokazala tudi edinica JLA, ki je priskočila na pomoč s svojo mehanizacijo. Sindikalne družniče so bile prve, ki so razumele, kaj pomeni kopaljšče za njihove člane. Občinski sindikalni svet ima prijavljenih nad 10.000 ur prostovoljnega dela, pomoč v vozilih itd. V tem pred-

njačijo kolektivi Stavbenik (2100 ur), Beton in Graditelj, Tovarna tehnic in AERO. Če upoštevamo dejstvo, da bo večina teh ur strokovnih, so prvi prispevki več kot prepričevalni in dragoceni.

Pred dnevi je odbor sklical predstavniške večjih podjetij našega mesta, da bi se pogovorili o izvedbi prve, bolj manifestativne akcije, ki bo v nedeljo 16. decembra, ko bo izvedeno prvo prostovoljno delo s prevažanjem gramoza. Ohrabrujoč vzgled je dalo podjetje PREVOZNIŠTVO s tem, da bo dalo za prvo akcijo na razpolago kar 10 kamionov hkrati. Šolski kolektiv Vajenske šole I. bo od svojih 4.500 prostovoljnih ur dal za to delo 50 delavcev, kolektiv Cinkarne, Betona, Stavbenika, Graditelja in Plavalnega kluba NEPTUN pa po 10 delavcev. Tak način prostovoljnega dela bodo izvajali vse zimске mesece, saj bo treba navoziti 20.000 kub. metrov zaspnega materiala. L.

Sestanek sekretarjev ZK v Celju

V torek je bila konferenca sekretarjev osnovnih organizacij ZK s področja celjske občine. Sekretar Občinskega komiteja ZKS v Celju tov. Cvetko Peiko je govoril o gospodarskih problemih ter o pripravah na občne zbere organizacij SZDL.

Po poročilu so živo razpravljali zlasti o življenjskem standardu, povečanju delovne storilnosti ter o načinu nagrajevanja. Uveljavila se je misel, da plač ni mogoče dvigniti in izboljšati standard, če se hkrati ne poveča težnja pri sestavi planov za prihodnje leto, da bi proizvodnjo ne dvignili. Zato bodo morali člani ZK v podjetjih zastaviti ves svoj vpliv, da bodo plani zago, vitli na podlagi večje storilnosti tudi večjo proizvodnjo. Le tako bomo lahko izboljšali naš življenjski standard.

Komune v Sloveniji imajo preveč uslužbencev

Izjava podpredsednika Izvršnega sveta Slovenije Viktorja Avblja »Servisu za pokrajinski tisk«.

Od prvega septembra preteklega leta do prvega avgusta letos se je število uslužbencev v občinskih ljudskih odborih v Sloveniji povečalo od 2740 na 3800, kar pomeni več kot za 1000 ljudi, je izjavil sodelavcu »Servisa za pokrajinski tisk« podpredsednik Izvršnega sveta Slovenije Viktor Avbelj. V večini primerov — je dodal Avbelj — so kot glavni motiv za povečanje števila uslužbencev navajali poljansko, da bo kvantiteta nadoknadila kvaliteto. Enake tendence je bilo opaziti tudi v republiških ustanovah, kjer se je osebje, čeprav še ni točnih podatkov, povečalo z enakim tempom kot v občinah.

Pred prehodom na nov komunalni sistem so odborniki obljubljali volivcem, da se v komunah ne bo povečalo število uslužbencev in s tem tudi izdatki. Zato je Viktor Avbelj dejal, da se s takšno tendenco porasta uslužbencev v občinah in v republiških ustanovah ne moremo strinjati. Se manj se lahko pomirimo z dejstvom, da grede izdatki za občinsko administracijo na račun zdravstva in šolstva, kot se to dogaja.

Podpredsednik republiškega Izvršnega sveta Slovenije je nadalje opazil tendenco, da so se izdatki za občinske uslužbence v republiki letos povečali za 30 odstotkov od planiranega proračuna v začetku leta.

Zelo negativen pojav povečanja števila uslužbencev v občinah in republiški upravi — je dodal Viktor Avbelj — je narekoval Izvršnemu svetu Ljudske skupščine Slovenije, da ukrene vse potrebno, da se letos izdatki za administracijo ne povečajo. Tudi sekretariat za finance je poskrbel, da administrativni izdatki ne morejo iti več v škodo zdravstva, šolstva in življenjskega standarda ljudi. Zato je v tem smislu pričakovati kontrolo razdelitve proračunskih sredstev v republiki, okrajih in občinah.

Povečanje števila administrativnih uslužbencev v občinah v Sloveniji za preko tisoč ljudi naj ne bo samo predmet pozornosti republiških organov, ki so že ukrenili vse potrebno za zmanjšanje administrativnih izdatkov, drugo leto pa bodo skrbili, da do takih tendenc ne bo več prišlo. To je v prvi vrsti skrb občinskih ljudskih odborov. Zal pa ljudski odbori niso poklanjali mnogo pozornosti zmanjšanju števila uslužbencev v odborih. Oni so pred prehodom na nov komunalni sistem obljubljali volivcem, da se število uslužbencev v novih občinskih ljudskih odborih ne bo povečalo. Za to so bile realne možnosti. Vendar volivcem ni bila izpolnjena obljuba. Zato se bodo odborniki znašli v nevhvalni vlogi pred zbori volivcev, ko bo treba tolmáčiti porast števila administrativnih uslužbencev v občinah. Edino okrajje v Sloveniji se bodo lahko »pohvalili«, da so zmanjšali svoje osebje za 60 ljudi — je končal svojo izjavo Viktor Avbelj.

Obisk ob nepravem času

Moč Madžarska: »Pridite pozneje, gospod OZN, še nismo pospravili...«

PRED 15. OBLETNICO JLA

Beseda o delu in uspehih enote

MAJORJA MIROSLAVA SAMARDŽIČA

VOJAKI GRADITELJI

Tisti, ki poznajo življenje za dvoriščnim zidom Slandrove kasarne v Celju samo po zvokih trobente, ki prodirajo na mestne ulice in ki poznajo enoto majorja Miroslava Samardžiča zgolj po njihovem trdnem vojaškem koraku in odrezani pesmi, kadar grede po celjskih cestah, vedo prav malo ali nič o nalogah teh ljudi, še manj pa o njihovih uspehih. Marsikdaj zapišemo obilo besed ob dogodkih in o ljudeh, ko imajo mnogo manjše uspehe kot ta kolektiv v sivem vojaškem sumpu, ki pozna samo naloge in jih do pike natančno izpolnjuje in je pri tem toliko skromen, da malokdo zve o njihovih uspehih. Le-ti pa so presenetljivi...

Tokrat se bom izognil opisovanju življenja v kasarni, pisanja o disciplini in podobnem, čeprav so tudi to stvari polne zanimivosti, predvsem pa koristnosti, tako za posameznega pripadnika JLA, kot za celotno obrambno sposobnost naše ljudske vojske.

ZDRUZILI SO POTREBNO S KORISTNIM...

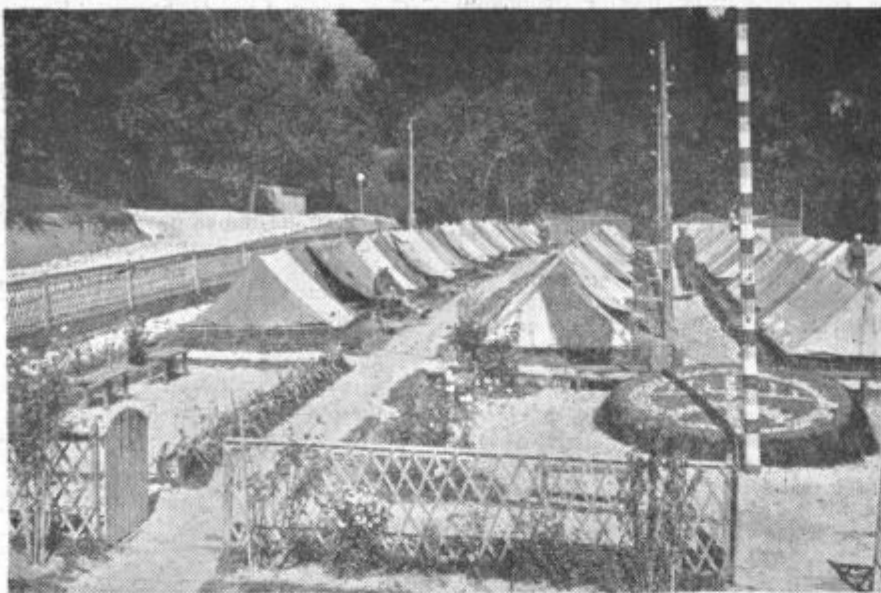
Inženirska enota majorja Miroslava Samardžiča bo lahko praznik petnajste obletnice JLA proslavila z velikimi delovnimi uspehi. Njihov primer, po katerem se razlikuje naša ljudska armada od ostalih vojsk v svetu, je tipičen. Prav posebno njihovo tesno sodelovanje z ljudmi, njihova nesebična pomoč delovnemu ljudstvu pri izpolnjevanju gospodarskih nalog. Ta enota je

ZE DRUGO LETO NA IZGRADNJI OBSOTELJSKE ZELEZNICE

Vsako leto del inženirske enote majorja Samardžiča prebije na praktičnem delu in taborjenju. Letos je že drugo

pokazala, da je kos tudi najbolj zamotan in gradbenim nalogam.

Postajno ploščad na zamočvirjenem terenu v Suhem dolu so dokončali z enako doslednostjo. Pri tem so upora-

Pogled na vzorno urejeno vojaško taborišče enote majorja Samardžiča v Obsotelju, kjer so letos že drugo leto pomagali graditi Obsoteljsko železnico. Spredej, za jaborom za zastavo, so iz steklenih koščkov izdelali velik znak inženirskih enot JLA

leto ta enota taborila v Obsotelju, kjer je sodelovala pri gradnji proge Savski Marof—Kumrovec.

Lani so delali predvsem pri regulaciji dela Sotle, pri čemer so prekopali in prenesli nad 37.000 kubičnih metrov zemlje, zgradili betonski podpost ter končno 160 metrov ceste v useku. Ta dela so opravili z velikim delovnim elanom, saj so predvideni plan preseglji za 306 odstotkov.

Kot lani so tudi letos taborili v Klanjcu, toda tokrat so imeli veliko težje naloge. Delali so predvsem z mehanizacijo, medtem ko so preteklo leto izvrševali predvsem taka dela, kjer je bila potrebna ljudska delovna sila. Poleg tega so bila letošnja dela veliko bolj zahtevna, toda kljub temu so presegli predvideni plan storitev za 106 odstotkov.

ARMIRANO BETONSKI MOST POSEBNE KONSTRUKCIJE IN POSTAJNA PLOŠČAD V SUHEM DOLU SO NJIHOV PONOS...

Pri letošnjih delih v Obsotelju so pripadniki celjske inženirske enote zgradili armirano-betonski most čez Sotlo. Ta most je izdelan na poseben način in načrti zanj so bili kupljeni v licenci z neko tujo gradbeno tvrdko. Most ni samo izredno močan, temveč tudi estetsko izoblikovan. Vodi čez Sotlo v loku naravnost v tunel. Pozornost, ki so jo graditelji posvetili temu mostu, je bila potrebna že zato, ker se nahaja v najlepšem kraju Zagorja, ki je znan po svojih turističnih pomembnostih in kulturnem značaju, saj je v neposredni bližini mostu spomenik velikega pesnika Mišanovića. Jasno je, da je gradnja tega 84 metrov dolgega mostu terjala od graditeljev veliko napоров, istočasno pa je enota

bili najmodernejšo gradbeno tehniko, saj je 14 ljudi dnevno vgradilo od 1200 do 1300 kubičnih metrov materiala.

Vsi sodelujoči vojaki, podoficirji in oficirji so pri teh delih pokazali visoko sposobnost in požrtvovalnost, predvsem pa enota kapetana Djurdjeveca.

TESNA POVEZANOST S PREBIVALSTVOM...

Enota majorja Samardžiča je povsod, kjerkoli se je nahajala, navezala tesne stike z ljudmi okoliških krajev. Tako v Obsotelju, kakor tudi v Celju in drugje so ti stiki bili prisrčni in pristni. V Obsotelju so vsak teden prirejali kulturne in športne prireditve za enoto in prebivalce, organizirali so obiske iz Celja, Sešča in drugih krajev v njihovo taborišče. Vsako leto imajo običaj povabiti ob Dnevu JLA otroke padlih borcev in njihove matere v kasarno, kjer jih pogostijo in jim razkažejo način življenja pripadnikov JLA.

Treba je pripomniti, da so se pripadniki omenjene enote z velikim veseljem udeležili del pri gradnji obsoteljske železnice že zato, ker je za njeno izgraditve osebno zainteresiran Vrhovni komandant naših obojnih sil, tovariš Tito, ker bo ta železnica povežala svet z njegovim rojstnim krajem in ker bo prebivalstvu zaostalega Zagorja in Obsotelja prinesla lepšo bodočnost.

LESEN MOST PRI SEŠČAH JE PO NJIHOVI ZASLUGI ZA 10 MILIJONOV CENEJSI...

Prebivalci Sešča z okolico ter Sv. Lovrenca so že dolgo želeli dober most čez Savinjo. Sami so zbrali sredstva, predvsem pa material. Toda sredstev je bilo premalo, saj je že sam projektant zahteval okoli 250.000 dinarjev za načrte. Če bi hoteli most zgraditi z najeto de-

Borba za Ljubno 1942

Pred proslavami 15. obletnice ustanovitve JLA je naše uredništvo zaprosilo nekatere borce narodnoosvobodilne borbe, da nam napišejo spomine na najrazličnejše uspele akcije, katerih so se sami udeležili. Za današnjo številko je napisal zanimiv prispevek nosilec spomenice in rezervni kapetan JLA, tov. IVO ZUPANC.

V začetku aprila leta 1942 se je ponovno formiral Savinjski bataljon, ki je bil preko zime razformiran na manjše grupe. Bataljon je šel preko 100 borcev in se je odslej imenoval I. Štajerski-Slandrov bataljon. Cete so se takoj razšle v nove akcije. Na področje Savinjske doline sta prispeli 2 četi, ki sta hoteli Nemcem dokazati, da partizanov ni zmanjkalo. Odločili sta se za napad na Ljubno v Gornji Savinjski dolini. Borci so si preskrbeli vse potrebne podatke od tamkajšnjih aktivistov. Zelo dobra aktivistka v tem predelu je bila Anica Kopušarjeva, katera je znala izvrtati mnoge podrobnosti, predvsem od našega simpatizarja, orožnika Kostanjška. Ta je dal tudi vsa

podrobna obvestila in delno predlagal tudi načrt za napad.

Napad je bil določen za 19. maj. Za izvedbo napada sta bili odrejeni dve grupi — prva je napadla od vrha pri rosuljski cerkvi, druga pa preko trga. Trije tovariši so zavzeli položaj pred mostom na levem bregu Savinje. Vsi borci so bili opozorjeni, da ne bi streljali na tovariša Kostanjška, ki jim je ravno kot službojuči nemški orožnik mnogo pomagal. Poznali so ga samo po opisu, vendar bi bila v temni noči možna zamenjava.

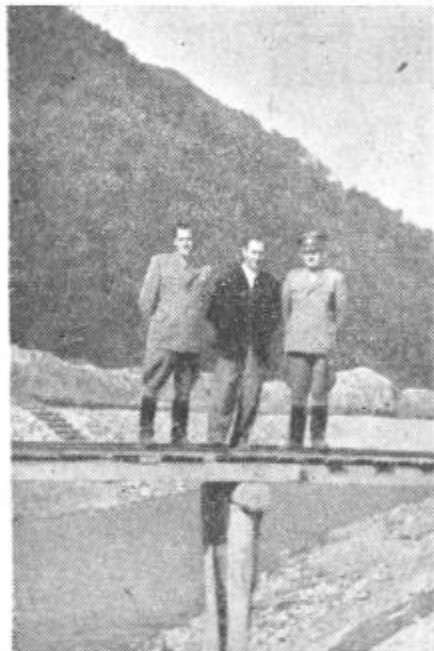
Napad je bil odrejen točno za 23. uro. Trojica pri mostu je bila že dolgo na red, pripravila puške in čaka. Kakih 50 m od prečeh partizanov sta se pojavila dva obožena policaja, ki sta brezbržno, z rokami v žepih korakala po cesti. Trojica ju je prebadaia z očmi, če morda ni zraven Kostanjšek. Po dobljenih opisih nobeden od sprehajalcev ni naličil na Kostanjška, zato so partizani začeli streljati. Prvi policist je takoj obežal, drugi pa je bil samo ranjen in se je pognal proti tehtnici. Preden je zavil za vogal, sta ga partizana znova zadela, vendar se je izmaknil.

Takoj po teh prvih strelih ob mostu je zaregiral tudi pred samo nemško postojanko in s tem se je pričel glavni napad. Komandant žendarmrije je bil pravi Nemec in je takoj po prvih strelih zbežal v prvo nadstropje. V pritličju so bila vrata zaklenjena in ker se na poziv ni nihče odzval, so jih partizani minirali. V dežurni sobi je bil tov. Kostanjšek, ki pa se prvi hip ni znašel. Nadel si je na ramo torbico z bombami in tako odšel odpirat vrata. Ko se je približal, je eksplodirala mina na ključavnici, Kostanjška je vrglo za steno in bil je še ves pijan od eksplozije, ko so ga obkolili partizani. Spravili so ga takoj na varno. Konspiracija je bila potrebna zaradi žene, ki jo je imel v Ljubnem.

Napad je bil zelo uspešen. Partizani so zaplenili 30 pušk, mnogo bomb in municije ter druge vojaške opreme. Potem pa so odšli v trgovino Druškovića, katerega so Nemci kot zavednega Slovence izselili. Trgovino so domala vso izpraznili, delili hrano in blago vaščanom, kolikor je le kdo hotel in mogel odnesti. Potem ko so se po trgu razbili vse švabske table, je po cestah po letu dni okupacije pučič svobodno zadonela slovenska pesem.

Pred postojanko pa je še vedno pokalo. Nemški komandir se ni hotel predati in je ves čas streljal z gornjega nadstropja. Ker je bil zelo visoko, ga ni bilo mogoče dobiti, tudi potem ne, ko so partizani stavbo zažgali. Izredno močno grajena stavba niti ni hotela goreti, razen pohištva v spodnjih prostorih — in tako je fašist ostal živ, partizani pa so se morali pred dnevom umakniti. Okupator pomoči ni mogel priklicati, ker so partizani že prej pretrgali vse veze.

Sicer je imel okupator pri tem napadu samo eno smrtno žrtev, vendar je moč trditi, da je akcija 100 odstotno uspeša. Partizani so zaplenili mnogo (Nadaljevanje na 4. strani)

Pogled na del Sotle. Regulacijska dela je izvedla enota majorja Samardžiča. Major Samardžič v družbi sodelavcev na inženirskem tihu nad regulirano strugo (na desni strani s kapo)

uspešno povezala potrebno s koristnim. Pri tem ko se izpopolnjujejo in postajajo strokovnjaki v vrsti tehničnih vojaških enot, opravljajo vrsto gospodarskih nalog, ki so v korist naše ožje in najširše skupnosti. Praktični pouk so prenesli na konkretna delovna poprišča. Poglejmo kako so to storili:

Janezu je odleglo

Med borci Tretje prekomorske udarne brigade je bilo tudi mnogo Slovencev. Brigada je na svojem zmagoslavnem pohodu sodelovala v bitkah za Split, Knin, Bihač, Reko in Trst. Odlomek spominja na resničen dogodek partizana Janeza v Kaštelu pri Splitu.

VESELJA IN OBJEMANJA NI BILO KMALU KONEC

Bilo je v jeseni 1944. leta po osvoboditvi Splita. Borci Tretje prekomorske udarne brigade so počasi in utrujeni napredovali vzdolž asfaltne ceste proti Kaštelu. Tisto noč je bilo kot iz ška.

»Vezaaa?! Veza je! Odstojanje pet metara! Tišina!»

Takšna povelja so prihajala od čela partizanske kolone skoraj vso noč. Borci so jih prenašali od ust do ust premikajoč se v temni noči.

Proti jutru je dež ponehal. Povsod naokoli je bilo tiho. Le zamolklo zavijanje psov v daljavi ter pretakanje dežnih curkov ob cesti je motilo mir, ki je nastal.

Bitka je bila to noč končana.

Tu in tam se je posvetilo nebo. Toda to ni bil blisk strele, ki spremlja nevihto, temveč blesk signalne rakete, s katero je sovražnik od časa do časa osvetljeval položaj. Ob takih prilikah bi se ustvarila v očeh opazovalca takšna slika:

Kolona izmučenih in do kože premočenih borcev koraka pod težo svojega

orožja po asfaltni cesti od Solina proti Kaštelom. Na desni strani ceste se vije venec golih, kamnitih hribov, ki se strojno spuščajo. V podnožju gričev do ceste so vinogradi, onstran ceste pa se razprostira sinja morsk gladina.

Nemci so se po ogorčeni bitki povlekli, partizani jim sledijo. Ne dajo jim časa in ne miru, da bi se zopet zbrali in pripravili za boj.

Včasih prileti tudi kakšna topovska

granata, kakor da hoče s svojim življenjem spomniti partizane, da je sovražnik še v bližini in močan. Razleti se nedaleč od kolone, odmev njene detonacije pa je čuti v stenah kamnitih dalmatinskih hribov.

Dež je popolnoma prenehal. Na obzorju se že svita. Vedno jasneje se vidijo konture bližnjih gričev in morja. Mir prevladuje povsod, le žuborenje vode v jarku ob cesti ga kali. Sovražnik ni tako hraber, da bi se znova spoprijel s partizanskimi borci.

Kolona je medtem odkorakala že daleč. Dospela je skoraj do Kaštela. Pred vhodom v naselje, nedaleč od ceste v vinogradu so viseli obešeni trije domačini, ki so klicali k maščevanju.

Partizani so vkorakali v Kaštel. Ljudje so se zbrali z vseh strani, da bi pozdravili osvoboditelje. Veselja, objemanja in pozdravov ni bilo kmalu konec. Domačini so borcem ponujali vse kar so imeli, fige, vino, žganje in tobak.

Tako so nekega jesenskega jutra 1944. leta vkorakali borci Tretje prekomorske brigade v osvobojeni Kaštel.

SREČANJE Z USTAŠKIM OFICIRJEM

Brigada se je zaustavila v trgu, da bi se zmučen ljudje odpohili. Toda, niso imeli sreče. Kmalu je bilo slišati jasna povelja:

»K oružju! Zboor!»

V hipu je bila brigada pripravljena za akcijo.

Onstran Kaštela v smeri proti Trogiru so se Nemci utrdili na položnem

griču. Iz za zidu, ki je obdajal cerkev, so čakali, da bi partizane presentili in napadli iz zasede. Toda izvidnica je pravočasno zapazila njihovo nakano. Cete so se razvile za borbo in že prodirajo med vinogradi proti griču, da bi uničile to sovražnikovo gnezdo odpora.

Sonce, ki je med tem časom prikukalo iz temnih oblakov, se je zopet skrilo, kakor da ne želi biti priča strašne bitke, ki se je pravkar vnela.

Streliva je jelo primanjkovati.

Komandant pokliče Janeza in mu zapove naj gre v Solin po strelivo.

Janez hitro iztakne kmečki voz ter se z lastnikom voza napoti proti Solinu, kjer je bilo skladišče.

Zamotana v težke misli in utrujena sedita na vozu. Ko se peljejo mimo obešenec, očanec spregovori:

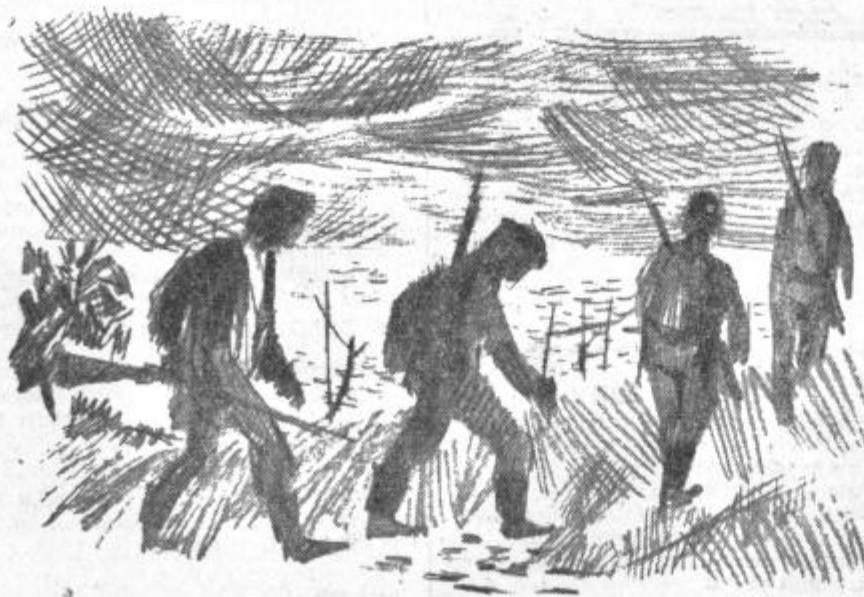
»Tu so Nemci včeraj obesili tri vaščane zato, ker je mina vrgla v vlak nemški avtomobil. Mino so podtaknili domači partizani. Le poglejte, tam ob cesti je njegovo ogrodje.»

Očanec je med potjo pripovedoval Janezu o trpljenju, ki so ga prestajali pod okupatorjem.

V pomenku je čas hitro potekal. Janez je hitro naložil strelivo in obrnil konja. Pri zadnjih hišah v Solinu ga nagovori možak in pokaže na ustaškega oficirja, ki je stal ob njemu.

»Hej, tovariš, zaustavi malo! Odpeljal boš s seboj tega ustaškega oficirja, da se javi partizanski komandi. Ni bil slab človek. Bolijo ga noge, pa naj se popelje s teboj.»

(Konec prihodnjic)

Celjski vajenci in delo mladinske organizacije

V torek zvečer je polagala obračun dela tudi mladinska organizacija vajenske šole I v Celju. Konferenca so se poleg mladine udeležili tudi zastopniki OKLMS Celje, obrtne zbornice Celje, nekateri mojstri, proforski zbor in drugi. Mladinska organizacija na tej šoli je ena od največjih v celjskem okraju, saj šteje preko 400 članov, torej vse vajence, ki obiskujejo to šolo. Zato je tudi precej problemov, s katerimi se ukvarja mladinska organizacija.

Mladina je poslušala dvoje skrbno pripravljenih poročil o delu organizacije med vajensko mladino v preteklem ter o nekaj mesečnem delu v tekočem šolskem letu. Kar na začetku moramo ugotoviti, da so bili precej delavni. Naj navedemo le nekatere podrobnosti. Vajenci v Celju, ki obiskujejo to šolo, se uspešno uveljavljajo s svojim delom tako na političnem kot tudi na kulturno-prosvetnem in športnem področju in seveda kar je njihova osnovna dolžnost, se dobro učijo in pripravljajo na svoj bodoči poklic. Posebno strokovnemu izobraževanju je posvečena največja pozornost, saj hočejo postati mojstri svojega poklica. Organizirali so razna predavanja, učijo se tujih jezikov ter čitajo ustrezno literaturo, da bi se dobro izobrazili.

Izven šolskega pouka se udeležujejo v kroških ljudske tehnike, v pevskem zboru ter v drugih društvenih in organizacijah. Aktivno je tudi športno udeleževanje ter delo taborniške organizacije. V počitnicah so taborili v Rovinju. Skupno je letovalo preko 300 vajencev. Organizirali so vrsto prireditev ter zabav na šolskem dvorišču, kar je imelo za cilj nuditi koristno in zdravo zabavo bodočim mojstrom. Se in še bi lahko naštevali uspehe. Na kratko naj še enkrat podčrtamo dejstvo, da mladinska organizacija v vajenski šoli I upravičeno šteje med dobre organizacije.

In problemi. Da tudi ti se pojavljajo v delu med vajensko mladino. So pa seveda posebni ter jih mladinsko vodstvo samo ne more reševati. Tu mislimo predvsem izkoriščanje vajencev po mojstrih, zanemarjanje pouka iz najrazličnejših objektivnih vzrokov, grobo ravnanje, prekurorno delo in neplačevanje upravičenih nagrad in več podobnega. O teh zadevah vajenci neradi govorijo, ker se boje svojih mojstrov, mladinska organizacija pa tudi ni toliko močna, da bi nepravilnosti odstranjevala. Zato bo morala bolj sodelovati z obrtno zbornico, tajništvo za delo in drugimi oblastvenimi inšpekcijskimi organi. Ti organi naj se tudi več zanimajo, kaj delajo vajenci v svojem prostem času.

Razprava je bila zelo živahna. Vajenci so govorili o svojih težavah, ki jih tarejo, tako v šoli kot tudi izven nje. Predvsem so se zavzemali za razna poučna predavanja, predvsem zdravstvenega in strokovnega značaja. Nekateri so želeli, da se ustanovi vajenska šolska kuhinja, kjer bi dobili izdatno in ceneno hrano. Precej vajencev prihaja v šolo iz oddaljenih krajev pa so zato brez toplih obrokov. Nadalje so še govorili o reformi učnih načrtov, ki naj se prilagode njihovega praktičnemu delu. Mnogo govora pa je bilo tudi o nujni ustanovitvi šolskih delavnic, saj so tudi vajenci potrebni politične vzgoje ne samo v svojih obratnih delavnicah, pač pa tudi v šoli.

Ko so na koncu izvolili novo vodstvo mladinske organizacije, so sprejeli še pomemben sklep. Kot prva mladinska organizacija na celjskih šolah so se obvezali sodelovati pri delih na gradnji novega ljudskega kopališča. Na teh delih bodo opravili 4500 delovnih ur ter bodo s prvim delom pričeli že v nedeljo, 16. decembra. Tudi ta obljuba kaže, da je delo mladinske organizacije na vajenski šoli I v Celju na dobri poti.

Koliko bi raje zaslužili - 100 ali 5.000 dinarjev

POGOVOR ZA ZAPEČKOM

Rad bi videl tistega, ki bi ne rekel, da je to vprašanje nekam smešno? Saj tudi je, čeprav imam vzrok da trdim, da je zelo umestno. Nedavno je predsednik OZZ tov. Lubelj v svojem poročilu na seji OLO povedal nekaj kratkih, toda izredno krepkih primerjav. Govoril je o rentabilnosti kulture, ki jih gojimo na podeželju. Zemlja pri nas še zdaj ne daje tistega, kar bi lahko, ker je ne obdelujemo kakor je treba in ker se preveč držimo starega načina kmetijske proizvodnje. Zemlja je zemlja. Ovisna je od marljivosti in prizadevanja obdelovalca. Na enakem kosu zemlje lahko kmet zastarelih nazorov obuboža, drugi pa visoko dvigne standard sebi in skupnosti. To je odvisno le od tega, kako kdo z zemljo ravna, kakšno seme vanjo položi, kako ji pomaga k rodovitnosti itd. Nimam namena na dolgo razpravljati. Vzemimo en hektar zemlje. Če na tej površini raste trava in če vzamemo dohodek, ki ga od te trave pričakujemo v višini sto din, potem bi od drugih kultur na isti površini dobili naslednjo lestvico dohodkov: Za krompir 333 din, za pšenico 1000 din, za vrtno jagode 2000 din, za maline

3666 din, za hmelj 3333 din, za črni ribez pa celo 5000 din ali petdesetkrat več kot za travo. Številke, ki smo jih navedli seveda ne odgovarjajo dejanskim dohodkom za vse te kulture. Sto dinarjev za dohodek od trave na enem hektarju zemlje je vzlet samo kot indeks za kolikokrat lahko povečamo dohodek, če se lotimo gojenja donosnejših kultur. Kot vidite, vprašanje, kaj imate rajši 100 ali 5000 din le ni tako smešno. Morda imate prav vi, ki sedaj prebrate te vrstice, hude težave. Imate zemljo, jo obdelujete, toda ne daje vam toliko kot bi potrebovali. Ste že kdaj pomislili na to, da bi bilo dobro nekatere površine zasadiš z donosnejšimi kulturami. Menda ni kmetije in posestva, kjer bi ne bilo vsaj nekaj prazne zemlje, ki ni nikomur v korist, edino v škodo davčne osnove je. Ta zemlja pa čaka na nekoga, ki bi jo znal izkoristiti. Zemlja je darežljiva, odvisno je samo kakšen je človek, katerega last je. Zemlja daje hrano vsaki rastlini, ki je poglala iz njenih neder. To je lahko tudi najbolj zanikrna zel, ali pa na primer črni ribez, ki ima visoko ceno na tržišču in ga je mogoče prodati neomejene količine. Zemlja je podobna denarnci, ki je lahko prazna, ali pa nabita. Prav sedaj, v zimskem času, bi lahko razmisljali, če se vas tiče to smešno vprašanje, kaj bi rajši 100 ali 5000 din.

Kaj so pokazali gnojilni in sortni poskusi v Kmetijski zadrugi Rimske Toplice

V Kmetijski zadrugi Rimske Toplice so letos napravili vrsto gnojilnih in sortnih poskusov pri krompirju. Namen teh poskusov je bil, da se ugotovi, s katerim umetnim gnojilom se daje doseg največji hektarski donosi pri eni in isti sorti krompirja. Namen sortnih poskusov pri krompirju pa je bil, da se ugotovi, katera sorta krompirja bi prišla najbolj v poštev za to področje.

Rezultati so bili naslednji: merkur 215 q, bemov srednji rani 155 q, akerzegen 117 q, bemov rani 113 q in bintje 173 q na ha. Ves čas rasti je kraljeval merkur. Vsi kmetovalci, pri katerih smo delali sortne poskuse, so se odločili za merkur. To ni čudno, saj je merkur tudi naš najboljši jedilni krompir.

Rezultati gnojilnih poskusov so bili kaj zanimivi. Pri vseh gnojilnih poskusih je najbolj delovalo umetno gnojilo apnen amonijev soliter, in sicer je bil s tem gnojilom dosežen pridelek na 25 m² 40 kg v enem primeru, in to na peščeni zemlji in v slabo urejenem plodoredu. Pri vseh gnojilnih poskusih in tudi v kombinaciji z drugimi gnojili je apnen amonijev soliter najbolj pozitivno deloval. Zanimivo je, da tudi kombinacija vseh treh gnojil; dušika, fosforja in kalija, ni dala na isti zemlji večji pridelok kot sam apnen amonijev soliter. Iz vseh gnojilnih poskusov sklepamo, da je za področje KZ Rimske Toplice najbolj uspešno gnojenje s kombinacijo 100 kg kalkamonsalpetra in 300 kg kalijeve soli. Iz vsega tega se vidi, da je naša zemlja prav ravna tudi na dušiku, čeprav nekateri trde, da zemlja v glavnem le primanjkuje fosfornih gnojil. Dejstva govore drugače. Kaj je temu vzrok? Predvsem divje sajenje brez vsakega urejenega plodoreda in zlasti pomanjkanje detelj na naših njivah. Kolikor posvečamo več pažnje pravilni in večji uporabi umetnih gnojil, toliko premalo skrbimo za ureditve plodoredov vsaj na naših večjih kmetijah. Potrebno bo začeti urejati vaške plodored, če hočemo, da bomo bolj smotno izkoristili mehanizacijo v kmetijstvu.

Iz vsega tega se vidi, da se gnojilni in sortni poskusi dobro izplačajo, saj se stroški za take poskuse dobro plačajo. M. V.

Konkretne naloge za izboljšanje kmetijstva V KONJIŠKI OBČINI

Po tromesečnih pripravah, ki jih je vodil iniciativni odbor, je bil v Slov. Konjicah pred kratkim ustanovljen občni zbor kmetijsko proizvajalne poslovne zveze za področje konjiške občine. V njo je vključenih vseh šest kmetijskih zadrug. Iz poročil, ki jih je podal predsednik iniciativnega odbora inž. Tavčar, se je dalo razbrati, da je v začetku bilo mišljeno, da se v Slov. Konjicah ustanovi gozdarsko kmetijska poslovna zveza s prično dejstva, da predstavljajo gozdovi v konjiški občini polovico površine. Vendar to mnenje ni imelo širše zaslombe, saj je znano, da je v konjiški okolici dokaj dobro razvito še sadjarstvo, deloma vinogradništvo, dočim pa ima v pohorskih legah precejšnjo

bodočnost živinoreja in pridelava raznih semen, v prvi vrsti krompirja.

Ze ta površen opis glavnih kmetijskih dejavnosti pa tudi v glavnem načrtava delo poslovne zveze, ki bo svoje delo usmerjala preko kmetijskih zadrug. Vse to je večji del zajeto tudi v programu, ki ga je občni zbor sprejel. Ta se sicer deli v dva dela, od katerih prvi zajema splošne naloge za daljše obdobje, dočim pa drugi že nakazuje konkretne naloge.

Za začetno delo je predvideno, da bo poslovna zveza imela poleg upravnika še dva kmetijska tehnika, tri živinorejske pomočnike in računovodje, izvoljeni prvi upravni odbor pa ima 9 članov.

PREDAVANJA IN ŠOLE ZA KMETOVALCE

V okviru predavanj, ki jih je za letošnjo zimsko sezono pripravil občinski svet zveze Svoboda in prosvetnih društev v Slov. Konjicah, je tudi nekaj takih, ki bodo predvsem zanimala kmetovalce. Med te sodi zlasti predavanje o nadaljnjem razvoju kmetijstva, nič manj važno pa ni predavanje o zemljiški knjigi in katastru ter o različnih prenosih zemljišč.

področju občine v kmetijskih zadrugah in državnih posestvih že precejšnjo število strokovnega kadra, imajo v teh šolah svoje predavatelje. Splošne predmete pa na šolah poučujejo učitelji in profesorji osnovnih šol in konjiške gimnazije.

Na področju konjiške občine delujejo letos štiri kmetijsko nadaljevalne šole, od katerih je bila v Vitanju šele letos ustanovljena. Z ozirom na to, da je na

sedaj imeli tako ustanovo le v Celju. Osemenjevalna postaja bi začela s poslovanjem 1. januarja 1957. Postaja bo začasno poslovala v prostorih KZ Zalec, dokler ne bodo zgrajeni primernejši prostori.

Svet za kmetijstvo je nato obravnaval stanje obveznega čiščenja in škropljenja sadnega drevja. Delo dobro napreduje ob pomoči krajevnih komisij za škropljenje sadnega drevja. Do sedaj je očiščenih 20.000 dreves.

TRGOVINSKA ZBORNICA ZA OKRAJ CELJE
razpisuje
mesto ADMINISTRATORJA ali ADMINISTRATORKE
Pogoji: znanje strojepisja in po možnosti stenografije. Nastop službe takoj!

Osemenjevalna postaja tudi v Žalcu

V ponedeljek je bila seja sveta za kmetijstvo pri občini Zalec, na kateri so obravnavali in sklenili ustanoviti osemenjevalno postajo v Žalcu kot finančno samostojni zavod. Osemenjevanje krav in telic bi bilo po isti progki kot sedaj. Zaenkrat je ostalo odprto še vprašanje avtomobila za osemenjevalno progo. Na novo ustanovljeni osemenjevalnici bo tudi zdravljenje in pregledi bolne živine. Živinorejcem Savinjske doline se bo na ta način precej približala veterinarska ambulanta, saj so do

sedaj imeli tako ustanovo le v Celju. Osemenjevalna postaja bi začela s poslovanjem 1. januarja 1957. Postaja bo začasno poslovala v prostorih KZ Zalec, dokler ne bodo zgrajeni primernejši prostori.

INTIMNI KOTICEK...
ZAKAJ MI MOŽ NIKOLI VEČ NE REČE, DA ME ŠE LJUBI?
Otroci so šli spat, mož čita časopis, žena pa posluša radio...
Ona se čuti osamljeno in razmišlja. Radio igra melodijo, ob kateri je privrkat z možem peslala:
»Na kaj te spominja pesem?«
On pa nič. Ves je poglobljen v branje...
Ona ne more razumeti. Sama sebi se smili ko razmišlja: »Zakaj mi mož nikoli več ne reče, da me ljubi?«
Tega ne reče glasno. Toda, če bi... bi on presenečeno zagodrnjal:
»Ja, kaj pa misliš, zakaj se mučim ves dan, prihajam zvečer domov, plačujem račune? Mar ni to dovolj jasen dokaz, da vas imam rad, pa tudi tebe?«
Je kaj čudnega, če možje primerjajo svojo skrb, svoje delo kot dokaz ljubezni. Da bi o tem govorili se jim ne zdi važno...
Toda pred poroko je bil poln než-

smejan obrazom, mu pripravili vodo, da se umije, postavili pravočasno kosilo na mizo, če bo umil, spočit in sit, bo gotovo hvaležen in po lastnem nagibu nežen...
Treba je računati, da vsi ljudje nimajo istih zunanjih form za čustvovanje. Morda je ravno vaš mož tak, da ne obeša svojih čustev na velik zvon.
Razmislite o tem. Ona
NEKAJ O MODI
Moda deli usodo z marsikatero ljubico. Privlačna je samo tako dolgo, ko se z njo lahko pokažemo.
Adam je prišel na misel, da bi se oblekel, ko mu je postalo hladno. Eva, ko ji je postal Adam prehladen.
Modne norosti niso nikoli tako nore, kot modni norci.
Moda je okusna samo pri tistem, ki ima okus.

Borba za Ljubno leta 1942

(Nadaljevanje s 3. strani)

orožja, bogato obdarili vaščane in se tudi sami dobro oblekli in obuli.
Svitalo se je že, ko so s pesmijo odkorakali iz Ljubnega. Krenili so ob levem bregu Savinje v breg proti Mozirskim planinam. Nekaj zabojev municije so skrili pod streho kapelice ob Savinji in jo pozneje dvignili.
Ob zori so se utaborili na nekem vrhu tik za grebenom. Pod njimi je bil velik strm travnik s precejšnjo ravnino v podnožju. Postavili so straže, medtem ko so se kuharji lotili svojega posla. Za uspešno akcijo so si privoščili izdatno kosilo, nato pa utrujeni in neprespani polegli pod smreke. Takoj po kosilu so si vse pripravili za odhod, kajti nadejali so se švabskega obiska. In res je nekako dve uri po kosilu stražar že podal znak za tišino. Iz gozda so začeli ravno tisti čas kapati Nemci drug za drugim. Posedli so na jaso okoli pastirske bajte, ki je stala na livadi. Stražarja sta v hipu obvestila počivajoče borce o situaciji in že so lezli drug za drugim na rob ter zavzeli položaje. Imeli so krasen položaj in Svabi ne bi zlepa mogli do njih. Opažovali so in čakali povelja. Nemci so

mirno sedeli ter odlagali bluze in orožje. Izgledalo je, da se jim ne ljubi rinuti v hrib. Tišino položajev je presekala glas partizanskega komandirja: »Ogenj!« Zaropotalo je po švabih, kot bi se vsula toča z jasnega neba. Svabi so kričali in tekali vse vprek. V nekaj minutah ni bilo videti nobenega več. Ustavili so se šele v dolini pri nekem kmetu, kjer so obvezovali ranjene. Tu so ostali vso noč in dobili celo ojačenje. Borci pa so ostali na položaju vse do večera. Po večerji so se odpravili na pohod. Daleč v dolino so odmevale lepe slovenske in partizanske pesmi. Krenili so v smeri Dobrovlje. Tovariši Miha jih je vodil po neobljudeni poti. Zabredli so v strmino in se po drči naravnost privozili v dolino, vsi opraskani in potolčeni. Nad Letušem so prečkali Savinjo in prišli v Dobrovlje, kjer so se že pripravljali na nove akcije. Dobrovlje so bile tisti zlati kotiček, ki so po vsaki akciji in po težkih borbah toplo domače sprejele svoje borce.
Tako je Ljubno 19. maj 1942 zabeležilo kot nepozabni datum v svetlo zgodovino narodnoosvobodilne borbe.

Tovarna organskih barvil v Celju

razpisuje prosta delovna mesta

- 1. DELOVNO MESTO SEFA OBRATA ZA IZDELAVO ZVEPLENIH BARVIL.**
Pogoji: inženir kemije, moška oseba po možnosti s prakso. Oseba mora imeti karakteristike za vodenje obrata, biti mora samostojen, energičen s primernim nastopom in sposobnostjo za organizacijo dela ter z odsluženim vojaškim rokom.
- 2. DELOVNO MESTO RAZISKOVALCA.**
Pogoji: inženir kemije. Oseba mora imeti veselje do industrijsko znanstvenega dela v organski kemiji.
- 3. DELOVNO MESTO SEFA KOLORISTIČNEGA LABORATORIJA.**
Pogoji: inženir kemije ali absolvent tekstilne šole z večletno prakso v barvni industriji.
- 4. 2 OSEBI ZA VODENJE IZMEN OBRATA AZO BARVIL.**
Pogoji: dokončana srednja tehnična šola — kemični oddelek. V poštev pridejo tudi absolventi tehnične srednje šole — strojni oddelek z ali brez prakse. Osebe morajo imeti sposobnosti za vodstvo obrata, biti morajo energične, imeti morajo primeren nastop, sposobnosti za organizacijo dela in veselje za kemično proizvodnjo. Osebe morajo imeti odslužen vojaški rok.
- 5. DELOVNO MESTO REFERENTA ZA ORGANIZACIJO DELA.**
Pogoji: inženir tehnolog ali absolvent srednje tehnične šole z daljšo prakso v industriji. Biti mora sposoben organizator, poznati mora tehnološki razvoj v industriji in biti upoznan s plačilnim sistemom gospodarskih podjetij.
Plača po tarifnem pravilniku in dogovoru. Vse ponudbe s kratkim življenjepisom je poslati na upravo podjetja TOVARNE ORGANSKIH BARVIL V CELJU.

Uboga Ančka

Ob premieri mladinske igre V CG, 3. 12. 1936

Celjska mladina je po daljšem času spet dobila svojo predstavo in se je, razumljivo, zelo razveselila. Toda, prinjamo si na ušesa, tudi za mladino ni vse dobro. Pavel Golja je priznan pisec mladinski odrskih del, pa tudi priredba besedila je samo koristila izvedbi; toda kljub veselju, ki ga predstava nudi mladini, vendar ne moremo priznati, da je mladinska igra bila zares mladinska.

Režiser, Juro Kislinger, ni posvetil dovolj pozornosti dvema pomembnim postavkama mladinskega doživljanja: Kaj bomo videli ali, kaj se bo zgodilo, in kaj bomo izvedeli. Vse vidno je prisilil v gibanje, v katerem sta se kazala elementa norčave situacije, katero je dopolnjevalo kitajsko stopicanje, in jokave interpretacije besedila. S tem je dogajanje postalo nneenotno, nikakor pa ne pisano in živahno, kakor bi mladini ugajalo. V besednem delu pa je bilo videti, da je režiser popolnoma zapostavljal dejstvo, da hoče mladina tudi kaj izvedeti, kaj slišati, predvsem neokusen pa je bil stakato Tinke in Tonke. Cutiti je, da je režiserju zmanjkalo moči za harmonično intimno sodelovanje z otrokovo duševnostjo in je vse, kar je rešil, prepustil naključju odrskega gibanja.

Scenografu, Sveti Jovanoviču, je uspela gozdna scena, medtem ko dvor in Ančkin dom ne dajeta zaključene predstave, ki bi lahko mladini poudarila razloček.

Igralski zbor, ki so ga ob tej predstavi občutno dopolnili nepoklicni igralci, je pokazal ubranost, toda nobene izrazitosti, saj je tako terjala režiserjeva zasnova. Nvorna dama Cokolada (Marija Goršičeva) se kar ni mogla vzdrževati v osladno spakovanje in je zavoljo tega zanemarila celo besedni del. Dvorni svetnik, gospod Balonček (Avgust Sedej), ji je moral biti vreden soigralec. Brivec (Tone Terpin) je s turško pre-

drznostjo odplesal svoj brivski ples, Dvorni maršal (Slavko Strnad) je s svojim petjem spominjal na »Ite missa est!«. Dvorni norec (Vlado Novak) pa je bil v splošni norčavosti prikrajšan za svoje norčije, Kralj Devete dežele (Sandi Krošl) in Kraljica (Nada Božičeva) sta z dostojanstveno igrjo in zelo lepo interpretacijo besedila prednjala, a prav pri njima je poskakovanje pri prihodu in odhodu učinkovalo najbolj groteskno. Kraljevič (Slavko Belak) je s hamletovskim kostumom v »črni žalosti« na trenutke zdramil sočutje, toda kljub temu se z njegovo težavo nismo utegnili ukvarjati, ker nas je odrski ples prehitro potegnil dalje. Ančka (Angelca Hlebecetova) je bila res prisrčna, kakor v ubogih tako v kraljevskih oblačilih, tudi njeno govorjenje je bilo toplo in razumljivo. Zvezdoslovec Močerad (Marijan Dolinar) je predstavil zopet enega svojih pesnetkov, znal pa je ustvariti stik z mladino, ko je bilo potrebno — stik, ki je postal skoraj premočan, saj si je mladina krepkeje želela sodelovati. Perpetua (Mara Černetova), Tinka (Zora Červinkova) in Tonka (Tonka Orešnikova) so bile sicer domiselne prikazni, žal pa skoraj nerazumljive. Prvega in drugega strážaja sta posrečeno predstavila Pavle Jeršin in Janez Škof. Največje veselje je imela mladina s skupinama medvedov (Medved — Albin Penko) in

zajčkov (Zajčja — Brigita Rudolfova; Zajček — Verica Kalapaličeva). Sodelovali so še drugi poklicni in nepoklicni igralci, toda kljub številni zasedbi je bila dvorana na dvoru ob slavnostnem plesu preveč prazna.

Priznati moramo, da je bila mladinska igra prijetno razvedrilo za mladino, toda priznati moramo tudi to, da je bila uprizoritev preveč površinska. Nihče še sicer ni geografsko določil, kje je Deveta dežela, toda bila bi nam lahko bliže, bolj domača in čepjav priznavamo, da je mladina dobila svoj delež, si želimo, da bi ga bila dobila bolj zaključeno in dojemljivo prisrčno in da bi ga dobila večkrat.

Bert Zavodnik

Mestna ljudska knjižnica nujno potrebuje več prostorov

Upoštevajoč težke stanovanjske prilike, Celjska mestna ljudska knjižnica kot važna kulturnoprosvedna ustanova vse preveč potrpežljivo čaka na nove večje prostore. Ta skromna potrpežljivost pa je knjižnico privedla tako daleč, da danes nima niti za ene knjigo več prostora. Knjige, ki prihajajo na ogled, se že kopičijo na pisalni mizi upravnice, da ne ve, kam z njimi. Saj jih niti v zaboje ne morejo več spraviti, ker zaboja nimajo kam položiti. Med letom je bilo kritično stanje Mestne knjižnice prikazano že na nekaterih sejah, predlagane so bile razne kombinacije in na pol obljubljeni prostori, vendar — kombinacija so izpodrinile spet nove kombinacije, knjižnica

pa se še dalje duši v svojih tesnih prostorih. Upravni odbor knjižnice se sicer zelo trudi, kako in kje bi našel izhodišče iz te težke situacije. Tako je tudi na svoji zadnji seji podrobno razpravljal o tem vprašanju. Ker zaenkrat še ne moremo računati, da bi knjižnica v bližnji bodočnosti dobila nove prostore, je upravni odbor predlagal kot edino možno rešitev, da knjižnica ostane zaenkrat kjer je, dodeliti pa bi ji bilo treba stanovanjske prostore, ki jih uporablja sosedna stranka. Vse, kakor bo pristojnim forumom laže priiskrbeli eni stranki dvosobno stanovanje kot pa knjižnici nove prostore. V pridobitnem prostoru bi uredili čitalnico za odrasle in mladino ter pionirski oddelk, prostori današnje čitalnice pa bi se sprostili za prepotrebno skladišče knjig. Za čitalnico, bi ki lahko potem redno poslovala, je najelo poklicnega pedagoga, ki bi se ukvarjal z mladino in pionirji. Pionirski oddelk bi posloval po principu prostega pristopa, kot ga v zadnjem času že uvažajo modernejšje knjižnice.

Prenekateri obiskovalec Mestne knjižnice je gotovo že pogodrnjal nad tesnim izposojevalnim prostorom, ko si je moral večkrat naravnost »prikomolčiti« dohod do knjižničarke, ali pa disciplinirano čakati tudi uro in več, prej ko je prišel na vrsto. Če bi knjižnica pridobila te nove prostore, bi taka razburjanja ob knjižnem pultu odpadla, ker bi ta prostor preuredili tako, da bi potegnili police po vsej dolžini oddelka v smeri Aškerčeve ulice.

Ker takšna preureditev v Mestni ljudski knjižnici ne bi terjala visokih stroškov (saj je tu v glavnem le vprašanje izselitve ene staranke), se pristojni ljudje na občinskem ljudskem odboru gotovo ne bodo upirali oprijeti se te edino možne in najcenejše rešitve.

Kulturni ustanovi, ki danes poseduje že 28.000 najrazličnejših knjig in ima preko 5000 rednih čitalcev, je vsekakor treba omogočiti kulturno poslovanje v kulturnih prostorih.

Končno bi upravni odbor Mestne ljudske knjižnice pred sestavo odnosno sprejetjem proračuna mestne občine izrazil željo, da bi proračunska sredstva v letu 1957 nudila boljše pogoje za nabavo novih knjig, kot je bilo to letos, ko so skromna (pa še ta okrnjena) sredstva že zdavnaj izčrpana — knjižni trg pa, kot vemo, prav to leto bruhla novosti, ki jih celjska Mestna ljudska knjižnica ne more nabaviti.

Laško je zopet obiskal pevski zbor iz Slovenske Koroške

Te dni je v Laškem gostoval Koroški pevski zbor iz Radiš pri Celovcu na Koroškem. Omenjeni zbor je podeželski pevski zbor, sestavljen izključno iz vrst kmečkega prebivalstva in je tem bolj omebne vrednosti, saj je na najkvalitetnejši višini.

Ze pred prihodom v Laško se je zbor ustavil v Prevaljah, kjer je z nekaj

žalostinkami ob grobu svojega rojaka, padlega partizana, počastil njegov spomin. Nadalje je zbor izkoristil prilikost ter obiskal kmetijsko šolo v Sentjurju pri Celju, kjer jim je bil priven prvi sprejem. Koroški so bili nad vsem tem kar so videli v kmetijski šoli zelo presenečeni.

Na poti v Laško so bili sprejeti tudi v Celju, kjer jih je v imenu sveta Svoboda in prosvetnih društev Okraja Celje sprejela in pozdravila tov. Marica Zorko. Gostje so po krajšem postaniku in izmenjavi pozdravov nadaljevali pot v Laško. Sprejem je pripravilo delavsko prosvetno društvo »Svoboda« rudnika Laško, čigar gost so bili. Ta obisk je bil vračilo obiska naših rudarjev svobodašev, ki so v lanskem letu obiskali Celovce, Radiše in Kotmaro vas.

Pevski zbor je izvedel tri koncerte in odpel nekaj pesmi tudi združeno s pevskim zborom DPD »Svoboda« rudnika Laško. Dvorane so bile ob vsakem nastopu polne do poslednjega kotička. Nastopili so v dvorani TD v Laškem, v zdravilišču Laško in v dvorani sindikalnega doma v Hudi jami. Sprejem v Rečici odnosno Hudi jami je tako rekoč prerastel v pravo kulturno manifestacijo, saj mu je prisostvovala več stoglava množica. Takšne prireditve še Rečička dolina ni doživela, vsaj tako zatrjujejo tamkajšnji prebivalci.

Ob odhodu zbor je bila izražena želja, naj bi se v bodoče ta oblika kulturnega medsebojnega sodelovanja še bolj učvrstila.

Prvi korak k reorganizaciji amaterske gledališke dejavnosti

Pretekli teden je bila skupna seja dramskih komisij okrajnega in občinskega sveta Svoboda in prosvetnih društev. Razprava je bila v prvi vrsti posvečena organizaciji bodočega amaterskega gledališča, ki naj bi v bodoče v večji meri odgovarjalo duhu naprednega delavskega gledališča. Osvojen je bil predlog, da se Ljudskemu odru, dosedanjemu predstavniku domače amaterske dejavnosti, priporoči kolektivni pristop v dramsko sekcijo celjske Svobode. Le-ta naj skrbi za organizacijo takega amaterskega življenja, ki bo repertoarno odraz sodobnih delavskih kulturnometniških in družbenopolitičnih nazorov, a hkrati mobilizator in učitelj delavskih amaterskih sil, na svojih gostovanjih v celjski okolici pa pobudnik naprednega amaterskega življenja na vsi.

Po istem predlogu naj bi se imetje Ljudskega odra razdelilo takole: denarna sredstva bi se uporabila pri adaptaciji sedanje dvorane kina »Dome«, ki bo v bodoče sedež reorganiziranega amaterskega gledališča, istočasno pa tudi sedež lutkovnega gledališča, služila bi pa tudi predavanjem Ljudske univerze. Garderobo in ostale gledališke rekvizite pa naj bi prevzela okrajna izposojevalnica gledališke garderobe in literature, za katero je že zadnji čas, da bi zaživela, saj se o njeni potrebi govori in sklepa že 3 leta.

Vodstvo Ljudskega odra se z gornjim predlogom strinja in ga bo dalo v potrditev še članstvu, ki se bo te dni zbralo k svojemu zadnjemu občnemu zboru. Igralska sekcija celjske »Svobode« pa naj bi dala bodočemu amaterskemu življenju v Celju tako organizacijsko in umetniško podobo, ki bo odgovarjala uvodoma naznačenim smernicam. G.

sredstva za mednarodno sporazumevanje vseh ljudi v svetu. Mednarodni jezik-esperanto se v svetu vedno bolj uveljavlja in je bilo v zadnjem času izdanih mnogo knjig v mednarodnem jeziku.

Zaključna prireditev za proslavo 100-letnice Aškerčevega rojstva

V spoboto so v Univerzitetni knjižnici v Ljubljani odprli razstavo, posvečeno 100-letnici Aškerčevega rojstva. S tem je ta ustanova počastila Aškerčev spomin in zaključila slovesnosti, ki so se v l. 1936 vršile v Celju, Šmarju in Ljubljani ob odkritju Aškerčevih spomenikov in spominskih plošč. Razstava, ki jo je s svojimi sodelavci zbral in odprl dr. Mirko Rupel, prikazuje Aškerčeve dokumente, korespondenco, rokopise, njegove pesniške knjige, prevode v tuje jezike in nekaj značilnih Smrekarjevih karikatür. Pri otvoritvi razstave je zastopnikom raznih ustanov in organizacij o Aškercu spregovoril prof. Stane Suhadolnik, ki je po osvojitvi več let učil na I. gimnaziji v Celju, razstavo pa je tolmačil prof. Alfonz Gspan. Slovesnosti se je udeležil tudi zastopnik celjskega odbora za proslavo 100-letnice Aškerčevega rojstva prof. Tine Orel.

97. OBLETNICA ROJSTVA L. L. ZAMENHOFA

Kakor vsako leto, bodo tudi letos esperantisti vsega sveta z bogatimi sporedi proslavljali obletnico rojstva Zamenhofa, avtorja mednarodnega jezika esperanta. Teh proslav se vsako leto udeležuje tudi veliko število neesperantistov, simpatizerjev mednarodnega jezika. Zato velja 15. december obenem kot praznik vseh miroljubnih ljudi, ki si žele jezikovne enakopravnosti na podlagi praktičnega in ekonomičnega

Tone Zorko: Stara džamija v Tuzli — zaščiten kulturni spomenik (risba)

ZAOKROŽENE BELEŽKE S PREDAVANJA TOV. FRANCA SMONIČA

Kitajska je čudovita dežela

Zvezni ljudski poslanec in predsednik SZDL celjskega okraja, tovariš Franc Simonič, ki je bil v oktobru z državno delegacijo na obisku na Kitajskem, je na prošnjo odbora SZDL III. četrti v Narodnem domu v Celju predaval o svojih vtisih. Ker je bilo predavanje izredno zanimivo, objavljamo nekaj zaokroženih beležk za tiste, ki se predavanja niso mogli udeležiti.

Kitajska je — kot znano — ogromna dežela z nepreglednimi ravninami na vzhodu in ob rekah, z mogočnimi gorstvi na jugu in jugozahodu, kjer v Tibetu dosega orjaki tudi po 8000 m, Kitajska ima na jugu še pragozdove in ogromne puščave na severu oziroma severozahodu. S svojimi 600 milijoni prebivalcev je po številu največja država na svetu, številčno celo močnejša kot vsa Evropa.

Za nas in za ves svet je izrednega pomena, da so v tej veliki Kitajski po 40 letih vojne in revolucije zmogale napredne sile, da ta Kitajska gradi socializem.

OBLAST NA IZRAZITO ŠIROKI OSNOVI

Zanimivo je, pravi tov. Simonič, da na Kitajskem ni surovega, močnega pritiska notranjih organov, vendar pa je oblast neverjetno krepka. Težko bi našli — poleg Jugoslavije — državo, kjer bi bila oblast na tako široki ljudski osnovi.

Kitajska se zelo odločno bori proti pojavom birokracije. Provincam pa tu-

di občinam je dala znatno samoupravo, vendar pa je povezava s centrom močna.

KITAJCI SO ODLIČNI ORGANIZATORJI

Kitajci so zelo resni ljudje, premišljeni in z jasno perspektivo. Naša delegacija je občudovala njihove organizacijske sposobnosti. Tov. Simonič meni, da so glede organizacijskih sposobnosti in discipline danes v marsičem podobni Nemcem. V vsakem položaju najdejo izhod.

Hydrocentrala, ki je po velikosti podobna naši Jablanici, so domača brez mehanizacije zgradili v dveh letih. Toda gradilo je 180.000 ljudi, ki so veliko materiala na ramah znosili v nasip. Za gradnjo nasipa ob reki Jang-ce-kiang so organizirali 800.000 ljudi. Če se v tovarnah pokvari kak transportni stroj, ni za njih noben problem, saj ta stroj do ponovne ureditve takoj zamenja živa delovna sila, živ transportni trak. Železnico imajo dobro organizirano, natančna pa je po mnenju tov. Simoniča najmanj toliko kot švicarska.

LAKOTE NI VEČ

Kitajska je dosegla odlične rezultate pri razvoju kmetijstva, zlasti kar zadeva višje hektarske donose. Riža pridelajo sedaj že pet do šest tisoč kilogramov na hektar. Tako lakote, ki je bila nekoč na Kitajskem reden gost, sedaj več ne poznajo. Se več, Kitajska že nekaj let riž celo izvaž.

Osemindeset odstotkov kmetijskih površin Kitajske, torej praktično vse, je danes v delovnih zadrugah ali državnih posestvih. Ostala dva odstotka odpade na bivše izkoriščevalce ali sodelavce z Japonci, katerih niso vzeli v zadrugo.

KAKŠNA JE KITAJSKA ZADRUGA

Za kitajsko zadrugo je značilno, da ima malo zemlje, malo mehanizacije in živine, pa veliko družin-članov. Tov. Simonič pripoveduje, da je po njihovih pojmih že dobra zadruga če 200 družin vnese v zadrugo 150 hektarov zemlje in če ima taka zadruga še do 20 glav razne živine. Sorazmerno najslabši je v kmetijstvu položaj v južnih predelih.

Kitajska dežela je mnogo pregosto naseljena. Obstojajo celo zadruge, kjer ne marajo najemati, nabaviti živine, češ zemljo že tako sami obdelamo z lastnimi silami, zakaj bi potem še živina ljudem odjedala kruh. Zato pa raje gre po nekaj kmetov pred plug in ga sami vlečejo. Seveda se Kitajska tudi postopoma mehanizira; tudi v kmetijstvu uporabljajo vedno več strojev in orodja. Slabo za kitajsko kmetijstvo pa je izpiranje (erozija) zemlje na severu in velikih ravninah. Vzrok za to je pomanjkanje gozdov.

V LETOŠNJI REDNI KNJIŽNI ZBIRKI PREŠERNOVE DRUŽBE ŠO IZŠLE NASLEDNJE KNJIGE:

1. KOLEDAR PREŠERNOVE DRUŽBE ZA LETO 1957.
2. Franc Bevk: ISKRA POD PEPELOM, zgodovinski roman.
3. Beno Zupančič: MRTVO MORJE, povest.
4. Ivan Ribič: KALA, mladinska povest.
5. Dr. Miroslav Zei: MORJE IN NJHOVI ZAKLADI, poljudno znanstveno delo.

Zamudniki lahko nabavijo zbirko v vseh knjigah za 450 din. Cena posamezne knjige je 100 din, Koledarja pa 200 din. Prav tako sta na razpolago v vseh knjigarnah tudi dodatni knjigi: Dr. M. Avčim — Dr. S. Lunaček: OTROK OD SPOČETJA DO PUBERTETE za ceno 100 din.

Andreja Grum: PRAKTIČNI NASVETI ZA DOM za ceno 200 din. Vse knjige lahko naročite tudi na naslov PREŠERNOVA DRUŽBA, Ljubljana, Ulica Heroja Topiča 5, kjer lahko dobite za doplačilo 80 din vsako knjigo tudi vezano v polplatno. Poštšina je 30 din.

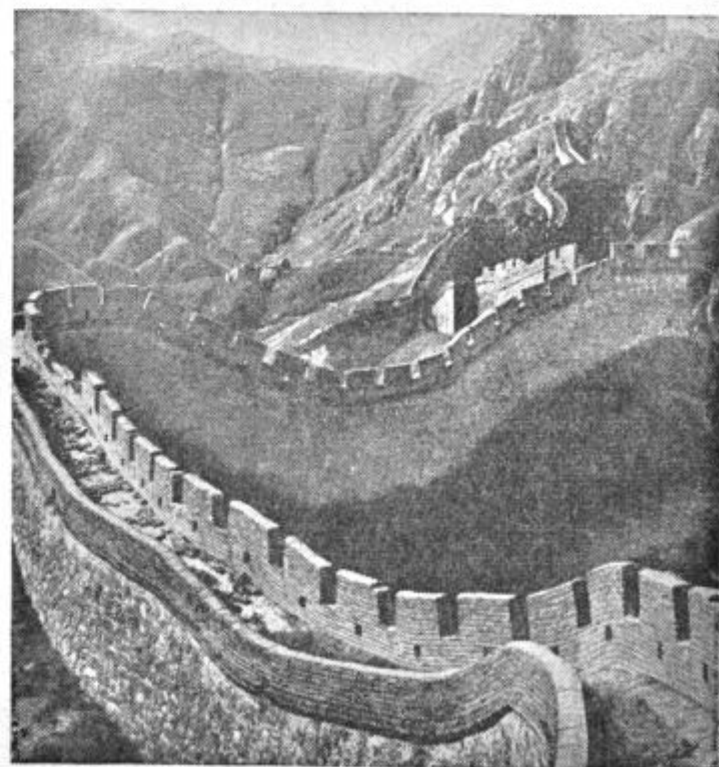
TAJNIŠTVO

KITAJCI SI GRADE INDUSTRIJO

Industrijo najmočnejše razvijajo v severni provinci Mandžuriji. Tam so zgradili velike kombinatne, nekatere pa

čin vzgojijo kader za nove tovarne.

Stroje za novo industrijo v glavnem uvažajo iz Sovjetske zveze in drugih vzhodnoevropskih držav. Zanimivo je,

NAJVEČJA ZGRADBA NA SVETU JE KITAJSKI ZID, KI JE DOLG 230 km IN JE BIL ZGRAJEN V L. 480 DO 221 PRED NASIM STETJEM

še gradijo. Samo v enem metalurškem kombinatu je zaposlenih 77.000 ljudi. V podjetjih po mnenju tov. Simoniča dela več ljudi kot bi bilo potrebno, vendar to delajo Kitajci zato, da si na ta na-

da v Mandžuriji razvijajo tudi industrijo fine mehanike. Trgovci že sedaj trdijo, da kakovost kitajskih svedrov ne zaostaja za švedskimi.

(Dalje prihodnjič)

IZ CELJA

Društvo prijateljev mladine v Celju je zopet pričelo z rednim delom

To društvo je zaradi preureditve svojih prostorov v Razlagovi ulici moralo za nekaj časa prekiniti s svojim delom. V preurejenih prostorih bo namreč v kratkem začela poslovati Pionirska knjižnica.

SPREJEM NOVIH ČLANOV V LMS NA I. GIMNAZIJI

Ob priliki praznovanja Dneva republike smo imeli na I. gimnaziji v Celju še posebno slavo, ko smo v mladinsko organizacijo sprejeli nove člane. Naš priznani pevski zbor je ob tej priliki zapel Internacionalno, zatem pa je predsednica osnovne organizacije, tovarišica Zdenka Lah govorila v vlogi mladincev v naši družbi ter novo sprejetim članom želela mnogo uspeha v šoli in v organizaciji. Pevski zbor je zapel še 3 pesmi.

Ob tej priliki se lepo zahvaljujemo DPM, ki nam je omogočilo, da smo novim mladincem na čast priredili še družabni večer z zakusko, da jim bo ta dan ostal v lepšem spominu. L. M.

OKRAŠEVANJE OKEN S CVETLICAMI

Tudi letos je Olepševalno in turistično društvo v Celju ocenilo okrasitev oken v mestu in okolici. Društvo v veseljem ugotavlja, da je bilo letošnje okraševanje oken in balkonov na višku. Najbolj so se odlikovale naslednje hiše: Tovarna »AERO«, Celjska tiskarna, Okrožno sodišče, Ljudski magazin, Lekarna Central, upravno poslopije »METKA« in uradni prostori Mestne hranilnice. Olepševalno društvo bo poslalo vsem tistim, ki so res s poštvalnim delom pripomogli do lepega uspeha, pismo priznanje in zahvalo. Morda pomotoma nekateri ne bodo prejeli priznanja. Tem naj bo izrečena zahvala in priznanje na ta način.

S POLUL

Solski uspeh na polulski šoli se je zelo popravil, čemur je brez dvoma mnogo pripomogel dober stik med učitelji in starši. Solo obiskuje 225 otrok, kar je dokaz, da je bila ta šola neobhodno potrebna. Solsko malico prejema 185 otrok. Ze se pripravljajo na Novoletno jelko. Sola bo priredila tudi kuharski tečaj, za katerega je že veliko zanimanje.

Tudi Svoboda Polule—Zagrad—Pečovnik je delavna. Redno imajo sestanke in organizirali so tudi pesne vaje. Z igrjo »Via mala« so gostovali v Kozjem in na Planini, v soboto pa bodo gostovali v Storah. R. P.

CENE NA TRGU V TEM TEDNU

Krompir 16 (16); fižol, v. 80 (60—80); cvetača 90 (—); zelje, rib. 52 (40—50); redkev — (25—40); peteršilj 50—60 (60 do 100); korenček 40—50 (20—60); buče — (—); gobe, suhe — (—); limone 250 (—); mleko — (32); maslo — (480 do 560); oves — (40—50); zajci — (—); orehi, lušč. 850 (700); hruške 46 (40—60); nečplje — (60); prošana kaša — (—); ječmen — (40); vino — (150); čebula 90 do 125 (110—130); fižol, n. 50 (50—60); špinata 120 (150—200); repa, sv. — (15 do 20); por 40 (60); zelena 50 (60); ohrovt 30—35 (40); radič 60 (150); slive, suhe — (—); rozine 400 (—); skuta — (140); pšenica — (50); kokoši — (450); kostanj — (—); orehi, celi 240 (200); grozdje — (—); purani — (—); ješprenj — (90); koruzna moka — (65); pomaranče 260 (—); česen 90—240 (200—350); solata 40 do 70 (40—150); zelje, gl. 20—30 (20 do 30); repa, rib. — (30—40); hren 60 (120 do 150); pesa 24—28 (30—35); koleraba — (25—40); motovilec — (150—200); sadje, suho 150 (100—120); fige, suhe 220 do 300 (—); smetana — (200); koruza — (45—50); piščanci — (300); ribe — (—); jabolka 40—46 (30—50); kakti 60 (—); proso — (80); jajca 25 (24—28); kis — (30); paradiznik, kons. 200 (—).

ABTINE prebivalstva

V času od 1. do 8. decembra 1956 je bilo rojenih 37 dečkov in 27 deklic.

Poročili so se:

Jožef Johan, delavec iz Stor in Franciška Zlender, delavka iz Celja; Anton Feldin, sofer iz Celja in Franciška Koeman, delavka iz Vrha; Stanislav Lesek, delavec iz Sentjanža nad Storam in Franciška Romih, poljedelka iz Svatinca; Anton Cepin, delavec in Miroslava Lipovšek, delavka, ob iz Celja; Karl Kotnik, delavec iz Globoč in Jozefa Ojsteršek, delavka iz Celja; Janez Pajk, poljedelec in Krumpalnik Jozeta, delavka, oba iz Celja; Vladimir Alojzij Veber, profesor tel. vzgoje in Marija Cerovšek, bančnica uslužbenka, oba iz Zalca; Ivan Vok, zlatarski pomočnik in Brigita Voršnik, namestnica, oba iz Celja.

Umrli so:

Emila Založnik, otrok iz Gračič, stara 2 leti; Josip Malenšek, skladiščnik iz Celja, star 53 let; Vitko Ferme, otrok iz Celja, star 5 mesecev; Rudolf Podružnik, vzdrževanec iz Kokarja, star 6 let; Anton Milnar, otrok iz Vojnika, star 4 let; Ivanka Milnarčič, otrok iz Dobja, stara 14 let; Stanko Srečnik, upokojenec iz Celja, star 56 let; Mihael Jokan, upokojenec iz Celja, star 73 let; Franjo Vehovar, mizarški mojster v pok. iz Celja, star 71 let; Franc Kvašič, novorojenček iz Slov. Konjice, star 2 dni.

S preko 4.700.000 din družbenega premoženja so se okoristili

Te dni se bodo uslužbeni KZ Rečica pri Laškem s soobtoženimi uslužbeni rudnika Laško zagovarjali pred celjskim sodiščem za vrsto kaznivih dejanj, ki so ji v letu 1954 in 1955 povzročili v škodo rečiške zadruga, odnosno skupnosti.

Na zatožni klopi se bodo znašli: Rudi Kuhtar, lesni manipulant pri KZ Rečica, Matevž Lipičnik, poslovodja ter blagajnik rečiške zadruga trgovine, Ivan Lah, lesni manipulant pri rudniku Laško ter Avgust Alauf, šef lesnega obrata pri laškem rudniku rjavega premoženja.

Škoda, ki so jo s svojim nepoštenim poslovanjem povzročili v letih 1955 in 1956, znaša približno 6 milijonov dinarjev.

RUDI KUHTAR SI JE ZAGOTOVIL UGODNA TLA ZA NEPOSTENE MANIPULACIJE

Vsekakor se moramo ob zbrnem gradivu proti gornjim obtožencem znova začuditi, da tudi rečiška zadruga ni posvetila zadostne pozornosti kontroli. Upravni in nadzorni odbor nista smatrala za potrebno, da bi lesni odsek premetil v sklop zadruga, da bi imela tako boljšo kontrolo nad poslovanjem uslužbencev. Rudi Kuhtar je namreč kot lesni manipulant rečiške zadruga celoten lesni odsek vodil doma, pri čemer mu je kot honorarna moč pomagala njegova žena. Tako »domače« nekontrolirano poslovanje v lastni hiši pa je Kuhtarja kajpak zapeljalo na kriva pota, ko je hotel na nepošten način priti do premoženja.

Prilika za to se mu je kmalu ponudila. V letu 1953 je Kuhtar opazil pri zalogi viške lesa. (Pri pazljivem poslovanju viškov sploh ne bi smelo biti.) Te viške bi praviloma moral obračunati pri zadrugi, kar pa ni storil. Da bi ta les vendarle spravil »ugodno« v promet, je sestavil lažne račune na ime raznih kmetov, ki so sicer zadrugi prodajali les (vendar ne v teh količinah). Račune je podpisal kot prodajalec in kot prevzemnik lesa, denar pa dvignil pri zadrugi blagajni »za podpisane kmete«.

»POSREČENA AKCIJA« JE KUHTARJU DALA POGUMA ZA NADALJNE GOLJUFIJE, ZA KATERE JE PRIDOBIL SOOBTOŽENE

Kuhtar se ni zadovoljil samo s tem »zaslužkom«. V tem času si je namreč začel graditi svojo hišo in iskal možnosti novih goljufij. Nagovarjal je začel Alaufa, šefa lesnega obrata pri rudniku Laško, češ da je gotovo tudi on v denarni stiski, pa mu hoče pokazati način, kako bi lahko prišel do denarja. Nagovoril ga je, da mu je začel izdajati lažne consignacije (seznane pošiljk blaga za prodajo), češ da les pripelje na skladišče, čeprav ga v resnici ni pripeljal. Na podlagi teh lažnih seznamov je Kuhtar sestavil fakture spet na imena raznih kmetov ter dvignil denar v zadrugi. Alaufu je za to pomoč obljubil polovico vsote za prodani les. Les — kot da ga je zadruga kupila od kmetov — je v imenu zadruga fakturalno rudniku, kateri je zadrugi izplačala nabavno ceno in maržo.

Za izplačila tega lesa po lažni consignaciji pa je pridobil tudi poslovodjo zadruga Lipičnika in mu za sodelovanje obljubil polovico po Alaufu razdeljenega 50% izkupička. Na isti način je s Kuhtarjem sodeloval tudi Lah, lesni manipulant pri rudniku Laško.

Tako so si vsi štirje obtoženci od 6 milijonov skupno razdelili okrog 4 milijone 700.000 dinarjev — ostalo je kot pribitek pripadlo zadrugi. Levji delež pri tej razdelitvi pa je odnesel Kuhtar sam.

REVIZIJE NISO UGOTOVILE NAPAK

Ne bi hoteli biti krivični do revizijskih organov, ki spriče nezadostnega kadra le s težavo opravljajo naloge, vendar nas primer rečiške zadruga postavlja pred dejstvo, da so revizijski pregledi mnogokje pomanjkljivi in površni. Zanimiva je namreč ugotovitev, da pri vseh teh goljufijah Kuhtar ni obračunaval prispevka za gozdni sklad — to pa bi vendarle morala ugotoviti revizija gozdne uprave ob priliki polletne in letne kontrole.

Prav tako pa bi morala tudi revizija po zadrugi liniji pri svojih letnih pregledih ugotoviti pomanjkljivosti in napake v poslovanju te zadruga, kar pa tudi ni bil primer.

Prav dejstvo, da revizije že od vsega početka v zadrugi Rečica niso ugotovile nobenih napak, je Kuhtarju dalo poguma za nadaljnje špekulacije.

SELE PO DVEH LETIH SO ZAČELI ODKRIVATI GOLJUFIJE

Ob tej »rečiški aferi« se naša javnost znova sprašuje, kako delajo upravni in nadzorni odbori zadruga, da morejo prejeti takšne napake. In končno: ob primeru, ko si uslužbenec z 11.000 dinarji mesečnih prejemkov začne graditi lastno hišo, bi morale postati pozorne vse družbene organizacije pa tudi posamezni državljani v okolici. Saj končno ni

in gledanja

Mladinska organizacija v Šmartnem ob Dreti je ena med najboljšimi

Preteklo nedeljo je bila v Šmartnem ob Dreti letna konferenca mladinske organizacije. Poleg predsednika občinskega in okrajnega komiteja LMS se je konferenci udeležil tudi sekretar CK LMS tov. Tone Kropušek.

Mladinska organizacija v Šmartnem ob Dreti je ena najbolj delavnih organizacij v moziški občini. Organizacija ni mnogotevtilna, saj šteje le 43 članov, vendar je dejavnost mladine v

NAD 100 MLADINCEV IN MLADINK IZ BRASLOVČ V CELJSKEM GLEDALIŠČU

Minulo nedeljo popoldne se je pod vodstvom šol. upravitelja in članov šolskega odbora pripeljal v Celje okoli sto učencev vajenske in kmetijske gospodarske šole iz Braslovč. Celjsko gledališče jih je z veseljem sprejelo v svoj hram umetnosti in jim nudilo izreden užitek. Igrali so Gollevo »Ubogo Ančko«, ki so jo tudi spremljevalci sprejeli z globokim občutkom.

Znano je, da šteje Celjsko gledališče med svoje redne abonente in obiskovalce obe celjski vajenski šoli. Sedaj sta se jima pridružili še dve šoli iz kulturno naprednih Braslovč. Ta primer izvenšolske vzgoje naše mladine je vreden posnemanja tudi v drugih krajih.

OTVORITEV VODOVODA V GORNJI VASI PRI PREBOLDU

Na Dan republike je bila v Gornji vasi pri Preboldu svečana otvoritev vodovoda. Pri izgradnji vodovoda v dolžini 2,5 km so sodelovali prebivalci vasi in opravili 1424 prostovoljnih ur. Sodelovala je tudi naša vojska. Tako so prebivalci, ki so v času NOB mnogo žrtvovali, saj ima vas 28 žrtev NOB, dobili prepotrebni vodovod.

IZ PETROVČ

Sprejeli smo dopis, v katerem se naš naročnik pritožuje nad nekaterimi pomanjkljivostmi, ki bi se dale z malo truda odpravili.

V zgradbi Krajevne odbora v Petrovčah stanujejo štiri stranke, ki so popolnoma brez vode in jo morajo nositi od sosed. Zadnji čas je tudi krajevna pisarna ostala brez vode. Sest metrov pred zgradbo pa se nahaja rezervoar, ki je poln vode, toda brez črpalke.

Javna luč že dalj časa ne gori, ker je dotrajala žarnica, in smetišče je nehigiensko, tako da se mimoidoči zgrajajo.

Ce je to res, naj bi merodajni tako stanje odpravili.

ZIVAHNA TEČAJNIŠKA DEJAVNOST V RIMSKIH TOPLICAH

Kmetijska zadruga v Rimskih Toplicah je pred kratkim organizirala dvodnevni sadjarski tečaj za mlade sadjarje. Predavali so priznani sadjarski strokovnjaki ter mlade sadjarje tudi praktično seznanjali z delom v sadovnjaku. Tečaj je bil dobro obiskan.

Ker vlada za tečaje veliko zanimanje, bo zadruga v januarju organizirala tridnevni živinorejski in dvodnevni poljedelski tečaj. Razen tega bo zadruga organizirala še gospodinjški tečaj, za katerega se je že prijavilo 35 deklet. Zaenkrat je problem le prostor za predavanja in kuhinjo, vendar upajo, da bodo tudi to vprašanje v kratkem ugodno rešili. M. V.

PRIPRAVE ZA PRAZNOVANJE NOVOLETNE JELKE V MOZIRSKI OBCINI

Množične organizacije v moziški občini se že marljivo pripravljajo na praznovanje Novoletne jelke. Odgovornost za proslavo bodo prevzela politične organizacije ob sodelovanju šolskih odborov in vseh zainteresiranih, kot so društva prijateljev mladine, ki v večjih krajih ravno te dni ustanavljajo.

Praznovanje Novoletne jelke bodo skoraj v vseh krajih, zlasti pa tam, kjer so šole. Ponekod bodo prikazali tudi krajske mladinske igrice, s katerimi bodo otroke še bolj razveselili.

samo dolžnost revizorjev, da odkrivajo napake! Če hočemo, da se v bodoče take napake ne bodo več ponavljale, bodo morali biti bolj budni vsi delavski sveti, upravni odbori, množične organizacije in vsi državljani.

Nobeden in laški odnosno v rečiški okolici se ni spotalnil ob dejstvo, da lesni manipulant zadruga vodi v svojem stanovanju uradne posle, da med uradnimi urami prevaža s konji svojega tasta les raznim kmetom in si pri tem še posebej služi denar, da si gradi hišo itd. Šele upravniku zadruga se je po 2 letih končno zazdelo sumljivo, od kod Kuhtarju denar za gradnjo hiše, in je svoj sum prijavil na pristojno mesto, da so se tako končno razkrila kazniva dejanja, ki bodo te dni našla svoj epilogo pred celjskim sodiščem.

kraju zelo pestra. Mladina ima svoje zastopnike v organizaciji SZDL, za drugi in v drugih organizacijah ter društvih. V aktiv mladih zadržnikov, ki je bil ustanovljen prvi v občini, je vključeno 11 mladincev in mladink. Pridno obiskujejo tudi kmetijsko gospodarsko šolo. Vsako leto se mladina nauči po eno ingro in ima svoj pevski zbor. Mladinci sodelujejo tudi pri prostovoljnem delu pri gradnji nove šole in zadržnega doma. Mladini pomagajo vse organizacije, zlasti pa še tamkajšnja kmetijska zadruga.

Predsednik Okrajnega komiteja LMS v Celju tov. Ravljen je izročil organizaciji za njeno uspešno delo v preteklem obdobju praktično darilo. Na konferenci je mladina sprejela obširen program dela ter izvolila nov odbor in delegate za občinsko konferenco. Z.

IZ NOVE ŠTIFTE

Te dni so začeli z gospodinjstvom tečajem, v katerega se je vpisalo okoli 40 žena in deklet. Tudi kmetijsko gospodarsko šolo obiskuje preko 30 fanov in deklet. Kljub raztresenosti kraja je zanimanje za tečaj in šolo veliko, kar je zasluga tamkajšnjih političnih organizacij in kmetijske zadruga, ki so znale mladino zainteresirati za napredek v kmetijstvu, katerega si brez šolanja ne moremo zamisliti. Z.

TUDI V LAŠKEM SO 4 JAVNI DELAVCI PREJELI ODLIKOVANJA

Za praznik republike so na sedežu občine Laško imeli pomembno svečanost. Predsednik občine, tov. Stane Brinovec, je po svečanem govoru razdelil odlikovanja predsednika republike tov. Tita 4 javnim delavcem, ki so s svojim delom v upravni službi in v množičnih organizacijah ta odlikovanja tudi zaslužili.

Z Redom dela II. stopnje je bila odlikovana učiteljica Ilijca Jančič na osn. šoli Henina. Le-ta je bila prva učiteljica na osvobojeni osnovni šoli na Stajerskem — na Henini in se je še danes vsi partizani, ki so tamkaj hodili, prav radi spominjali. Učiteljica Jančič je dolga leta službovala v tem najoddaljenem predelu laške občine in pri vzgoji otrok dosegla zavirljive uspehe. Za vzgledno in poštvalno delo v upravni službi in v množičnih organizacijah so prejeli odlikovanja Red dela III. stopnje še tov. Jože Kajtna, Tone Knez in Vera Manfreda.

V MOZIRJU BODO SVEČANO PROSLAVILI DAN JLA

Množične organizacije v moziški občini se že pripravljajo na proslavo Dneva JLA. Osrednja proslava bo v Mozirju, kjer bo društvo Partizan priredilo svečano akademijo. Proslave bodo tudi v drugih krajih občine. Ob tej priliki bodo razdelili odlikovanja in značke najboljšim praktičnikom predvojaške vzgoje.

UČITELJI MOZIRSKE OBCINE SO ZBOROVALI

Pred dnevi so se zbrali učitelji moziške občine na svojem prvem zborovanju v letošnjem letu. To zborovanje je bilo eno najbolj plodnih v zadnjih letih.

Tov. Stravsca iz nižje gimnazije v Gornjem gradu je zanimivo predaval o pouku kročnega dela, prof. Sil'h iz Maribora pa je predaval in podal smernice o osebnih psiholoških popisnicah otrok na osemletnih šolah. Učitelji so se pogovorili tudi o zbiranju gradiva za sestavo priročnika za domovnanski pouk, ki bo izšel do novega šolskega leta. Tov. Kotnik je na kratko seznanil navzoče z načrti in delom založbe Mladinske knjige.

Zborovanja sta se udeležila tudi sekretar Okrajnega odbora SZDL v Celju tov. Jakob Žen in načelnik Sveta za prosveto pri OLO Celje tov. Vojko Simončič.

IZ SENTJURJA

29. novembra je predsednik šentjurske občine, tov. Peter Hlastec na svečan način, ko so bili povabljeni tudi predsedniki svetov in drugi javni delavci, podeli odlikovanje Red dela III. stopnje dvema šentjurskima javnima delavcema, ki sta se odlikovala z delom v upravni službi in v množičnih organizacijah: tovarišu Norbertu Kinclcu, tajniku šentjurske občine in tovarišu Otonu Pungartniku, ravnatelju nižje gimnazije v Sentjurju.

IZ PONIKVE PRI GROBELNEM

Vaški odbori SZDL na območju Ponikve se pripravljajo na bližnje volitve. O tem so razpravljali na zadnjih sestankih. Sklenili so, da bodo povečali število članstva, kritično so pregledali dosedanje delo, govorili pa so tudi o popravilu cest in o drugih problemih na svojem področju.

Odpadki, nevarni za življenje

Države, ki proizvajajo večje količine atomske energije, bodisi za vojne ali mirnodobne namene, imajo hude skrbi z odpadki uranovih izotopov. Ti odpadki, kljub temu, da je iz njih odstranjena glavina vseh naravnih snovi, so kljub temu, še zelo nevarni za življenje ljudi, ki bi utegnili priti v stik z radioaktivnim žarčenjem. Zato morajo te odpadke na zelo drag način odstranjevati. Na sliki vidimo globoko jamo, v katero so postavili s svincem obit velikanski zaboj z odpadki. Ta zaboj bodo zagrnili s stotinami kubičnih metrov zemlje, nad gomilo pa še postavili posebna opozorila, da je ta kraj nevaren za vsa živa bitja. Strokovnjaki si prizadevajo najti način, kako bi te odpadke naredili čim bolj neškodljive. Zdravju živih bitij. Lahko si mislimo, da je tako zakopavanje v tako dragi embalaži izredno drago in niti ne povsem zanesljivo. Izgleda, da je atomska doba prinesla poleg velikih možnosti za napredek tehnike in gospodarstva tudi obilo vzrokov za resne glavobole.

UPRAVNI ODBOR KEMIČNE IN LESNE INDUSTRIJE MOZIRJE

razpisuje naslednja delovna mesta:

- SEFA KOMERCIJALE,
- SEFA RAČUNOVODSTVA,
- STROJNEGA TEHNIKA,
- KEMIKA

Pogoji: ustrezna strokovna izobrazba in praksa. Nastop službe po dogovoru. Plača po tarifnem pravilniku. Ponudbe je poslati na gornji naslov do 25. decembra 1956.

CELJSKI tednik

TIHO SREDI TEMNE NOČI...

Tiho sredi temne noči pred dnevi je Celje dramilo prtajeno cviljenje voz in osti ob jutranji zarji nemilo...

Tiho sredi temne noči pred dnevi na ulicah živo kot ilegalci med vojno so šli skozi meglo in noč nevarljivo...

Tiho sredi temne noči se sen je Celjanom trgal globok, ker čisto brez hrupa pa le niso šli revni brezdomci v prekrasen svoj blok.

ZADREGA V ZALCU...

(Po znanem zagorskem napevu)

So oni dan vozači v Zalcu skakali kot nori skozi postajne duri na jutranji zrak... ker »Savinjčan« le minuto stal je pred postajo pustil ubogo »rajo« na cedilniku. Se dolgokraki Lorgar bi ne mogel skočiti čez prepreko — miljo dolgo vleko — čez tovorni vlak, Samo tisti, ki so zunaj krepko zmrzovali so se odpeljali in mahali v slovo... Ti kar fčka, vlak presneti karta nam je v žepu cela vrsta v repu kliče za slovo... — Kaj me briga, prava figa — karte so prodane si zvito roke mane sam »štacijonski« šef.

LE NAROČNIKI S PLAČANO NAROČNINO BODO LAHKO SODELOVALI PRI ŽREBANJU NOVOLETNE NAGRADNE KRIZANKE

V novoletni številki bomo objavili novoletno nagradno križanko. Za reševalce bomo pripravili lepo število denarnih nagrad, vendar bodo pri žrebanju za največje nagrade lahko sodelovali le tisti naročniki, ki so poravnali naročnino za letošnje leto. Zato priporočamo zamudnikom, da čimprej poravnajo zaostalo naročnino. Uredništvo Celjskega tednika

MOLZNI STROJ ZA VSO VAS

Da, tak stroj imajo v nemški pokrajini Hassen. Namesčenega imajo v posebnem prostoru, kamor vsak dan priženejo kmetovalci svoje krave. V vasi je več kot 20 kmetov s približno 120 kravami. Koristniki te naprave, ki jo uporabljajo v omenjenem kraju že dve leti, so zelo zadovoljni.

Življenje je premagalo prežečo smrt

Letos v maju se je dvajdvajsetletna Ellen Moore peljala v svojem avtomobilu skozi Wallsend v Angliji. Bila je na poti domov iz otroške klinike, ki jo je obiskala s svojim šestnajstmesečnim prvorojencem. Nesreča je hotela,

da ne bo živela niti 48 ur. Toda mlada žena je preživela napovedano uro, medtem pa jo je med svoje paciente sprejel eden najsposobnejših britanskih specialistov za možganske poškodbe Georg Friderick Rowbotham. On je upal, da bo rešil otroka, ki ga je nosila, upal pa je tudi, da bo rešil njo. Vsa britanska javnost je bila v skrbeh za mlado mater in nerojenega otroka. Ellenina čvrsta narava in njen zdravnik sta začela boj za življenje in smrt dvoje bitij. Večina ljudi, pa tudi zdravniki, so bili mnenja, da nezavestna nosečnica ne bo donosila, četudi bi sama ostala pri življenju. Toda življenje je premagalo smrt.

V nenavadnih okoliščinah rojeni sin v naročju svojega očeta Kennetha Moora

da se je v njen avtomobil zaletel tovorni avto. Ellen, ki je bila noseča, je bila pri tej nesreči poškodovana na glavi. Pripeljali so jo v bolnišnico. Bila je nezavestna in predvidevali so,

Pred kakimi šestimi tedni se je Ellen začela zavest polagoma vračati. Toda ti znaki so bili izredno slabotni. Pred štirinajstimi dnevi, na Ellenin rojstni dan, je s pomočjo ginekologa Snaitha rodila popolnoma zdravega dečka. Zavest se ji še ni popolnoma vrnila. Ko jo je po rojstvu drugega otroka obiskal njen mož, ga ni spoznala, le k otroku se je stisnila in mrmrala: »Rada ga imam, Rada imam svojega otroka.«

Pričakujejo, da se bo Ellen počasi vrnil spomin in da bo družina Moore po tolikem trpljenju in nesreči spet skupaj, povečana za drobnoglavico — za sinčka, ki je bil rojen v tako nenavadnem položaju ter izsilil sebi življenje in verjetno tudi svoji nesrečni materi.

Brez dvoma pa je ta dogodek pomemben še za nekoga — za zdravnika Rowbothama, ki si je s primerom, katerega je spremljala vsa angleška javnost, pridobil še večji sloves med ljudmi.

Trgovsko podjetje na veliko

Tkanina-galanterija Celje

obvešča vse svoje odjemalce, da bo letna inventura od 20. dec. 1956 do 1. jan. 1957

Če še niste naročnik našega lista

Če še niste naročnik našega lista, izpolnite spodnjo naročilnico, jo odrežite ter odpošljite.

Če ste že naš naročnik, pa Vas prosimo, da naročilnico ponudite Vašemu prijatelju, znancu ali sosedu. Prav gotovo je v vaši sredini še marsikdo, ki bi se rad naročil na naš list, saj stane naročnina za celo leto komaj 500 din. V listu boste našli dosti zanimivega branja in vse najvažnejše dogodke v okraju in v vašem kraju.

Ker mnogi prihajajo v našo upravo, da bi se naročili na list, nekateri s podeželja pa niti ne vedo, kje bi se na list naročili, smo vsem novim naročnikom olajšali delo. Potrebno je le, da izpolnijo naročilnico ter jo odpošljejo. List jim bomo pričeli pošiljati takoj. Pohitite, da boste postali vsaj z novim letom stalni naročnik našega lista. Tako boste list plačali ceneje in ne bo Vam ga treba iskati po trafikah, kjer ga večkrat zmanjka.

Uredništvo CELJSKEGA TEDNIKA

Naročilnica za nove naročnike

Naročam časopis »CELJSKI TEDNIK« na naslov:

Ime in priimek _____

Bivališče _____

Pošta _____

Naročnino bom plačal, ko prejmem vašo položnico!

Dne _____

(lastnoročni podpis)

NAZAJ POD VROČE SONCE

(Nadaljevanje in konec)

5

Ko je služkinja Emy sporočila Janet in Eliji, da ju zove oče, sta postala oba zelo zmedena. Drug za drugim, najprej Janet, nato pa Elia, sta odšla v salon, kjer ju je čakal oče. Najprej mu je Janet predstavila svojega kolega, nato pa sta čakala, kaj jima bo rekel oče.

»Sedi tu, da se malo pogovorimo«, je začel oče, vstal in odšel k oknu. »Mati mi je sinoči sporočila, da se nameravata zaročiti, toda jaz...«

»Očka, jaz ljubim Elijo...«

»Je že dobro«, Janet. Pojdi lepo v svojo sobo, pa se tam razjokaj. Midva z gospodom se morava malo obširneje pogovoriti.«

Jokaje je Janet odšla v svojo sobo, Elia in gospod Wagster pa sta ostala v salonu.

»Kdo je pravzaprav dal povod za to, da bi se zaročila?« je gospod Wagster vprašal Elijo.

»Gospod, temu sva oba z Janet enako kriva. Morda s midva tega ne bi rekla, če bi v sebi ne čutila ljubezni drug do drugega. Tako pa«, je s počasnim, utripajočim glasom dejal Elia, »sva bila prepričana, da vi temu ne boste nasprotovali. Zgleda, da vam nisem všeč.«

Gospod Wagster in Elia sta se dolgo prerekala, objasnjevala drug drugemu in prepričevala. Nazadnje je gospod Wagster segel v žep po listnico, iz katere je izvlekel ček, ga nervozno obrnil v roki, nato ga je ponudil Eliji:

»Nate ček za pet tisoč dolarjev in pustite Janet pri miru. Ona bi vam kot žena ne mogla nikoli odgovarjati.

Končno pa... vi nimate ničesar! Beracu ne dam svoje hčere za ženo!« je vzrojil debelušasti Wagster nad Elijo.

»Da, gospod Wagster, to je tisto, kar vam ni všeč. Če bi bil moj oče milijonar kakor ste vi, sem prepričan, da bi ne nasprotovali najini ljubezni. A kaj hočemo. Na svetu nas je več revežev, kakor pa bogatinov. Kot milijonar bi vam bil všeč, kot revež pa vam nisem. Hvala gospod, ne potrebujem vaših dolarjev. Da se bom pošteno živel, toliko bom s svojimi rokami vedno zaslužil. Spravite jih, morda vam bodo ti dolarji še kdaj prav prišli.«

Dovolite mi, da grem po svojo prtljago. Vlak za Mehiko bo odpeljal čez eno uro in pol.«

Elia je vstal in odšel v svojo sobo. Na brzino se je preoblekel, nato pa je odšel k Janetini materi, da se ji zahvali za njeno gostoljubnost in se poslovil od nje. Najteže je bilo z Janet. Ko je stopil v njeno sobo, je vsa objokana planila vanj, ga objela in poljubila. Nato jo je Elia prijel za roko in ji dejal:

»Se že menda mora tako zgoditi. Ne jokaj. Ko bom odšel nazaj v Mehiko, boš laže pozabila name. Prekinila bova z dopisovanjem in...«

»Elia... Elia! Jaz te ljubim! Ali smem s teboj v Mehiko? Da, s teboj pojdem«, je Janet objokana prosila Elijo, ki na te njene besede ni ničesar odgovoril. Samo odmajal je z glavo, jo še enkrat tesno stisnil k sebi, jo poljubil, nato pa je hitro odšel iz Wagsterjeve vile.

Silno je pripekalo sonce tisti dan. Eliji se je zdelo, da se bo začelo topiti okensko steklo na vagonu. Stisnil se

je v kot, da bi se ubranil prehude vročine in začel razmišljati: »Ali je vse to imelo kakšen smisel? Milijonar in revež se nikoli dobro ne razumeta, čeprav bi se v tem čudnem okviru še tako ljubilo dvoje bitij. Pohlep po denarju kroji in razdira srečo. S svojimi dolgimi kremplji grabi kakor zapuščen blaznež po vsem, kar mu pride pod roke. V tej depresiji neslutene strasti po nejasnem, človek včasni uniči celo samega sebe. Takrat je kesanje prepozno.«

Nazaj pod vroče sonce! Najbolje bi bilo, da grem domov na otok San Lazaro. Naša ribiška barka bo še zdržala nekaj let in z očetom bova skupaj ribarila, dokler ne umre. Cantasinijeve Julije ne bom poročil. Nikoli ji nisem ljubil, čeprav je bila všeč mojemu očetu in materi. Vražja zemlja, da sem

se moral tudi jaz roditi na njej, da je tudi v mene vžgalo sonce to vročo mehisko strast življenja!«

Elia je stisnil ustnice in skoraj bi mu bile zdrsele solze po obrazu. Oči so mu mokro sijale v soncu in gledale žalostno skozi okno na prostrane pašnike, ki so se razprostirali ob obeh straneh železniške proge vse do obale Pacifiškega oceana.

Hotel „Savinja“ v težavah

Nič novega ni, če povemo, da je ta na daleč vidna stavba pod Miklavškim hribom prizadejala že marsikateri glavobol krmarjem celjskega gospodarstva, turizma in pogosto menjajočemu se kolektivu. Podjetje »Savinja« kljub svoji zunanji in notranji impozantnosti še nikoli ni »okusilo« dobrih časov. Stavba je nosila že različna imena, imela je več gospodarjev in še daljšo vrsto upravnikov. Doslej se tega, na videz zdravega, bolnika ni posrečilo ozdraviti še nikomur. Pri »življenju« ga držijo občasne »injekcije« v obliki raznih začasnih ukrepov, pomoči in podobnega.

Danes je »Hotel Savinja« združen s kolodvorsko restavracijo in restavracijo pri mostu. Toda tudi danes ni to, kar napoveduje ime. Je hotel in tudi ni. Napolj (bivši) Samski dom, napolj hotel. Je podjetje z odgovarjajočimi predpisi in družbenimi dajatvami, je pa stanovanjski blok za vrsto stalnih stanovalcev, ki bi ne prenesli cen hotelskega režima. Hotel nima dovolj opreme, nima odev, restavracija je bomo opremljena s steklenino, stavba je nova, pa kljub temu ponekod že kaže rebra. Težav je na kupe. Turizem je vnet, da ostane ta palača hotel. Če čez zimo ni dosti gostov, naj se zapre. Stanovanjska stiska pa ubira druge strune. Okoli 80 sob naj stoji praznih, ljudje pa naj spijo v snegu po pločnikih? Kam s tolikimi stalnimi stanovalci? Na eni strani turizem in predpisi ter dajatve za hotel, na drugi strani pa socialni problem in posmeh stanovanjski stiski. Kako razvezati ta gordijski voz — presekati, kot vidimo, se ne da.

Hotel »Savinja« je v prostoru med dvema frontama. Ena ali druga skrajnost je neizvedljiva. Kaj potem?

Torej srednja pot. Modus vivendi. Podjetje naj spriče tega stanja, ki ga ni zakrivilo, dobi obojestransko razumevanje. S strani zakonitih predpisov in v pogledu družbenih obveznosti naj dobi podjetje olajšave, ki so mogoče. Stalni stanovalci pa naj bi plačevali vsaj polovico dejanskih stroškov, ki jih

uzivajo. To je za posameznike visoka številka, toda pomagajo jim lahko podjetja. Tu stanujejo večinoma taki ljudje, ki so podjetjem neizogibno potrebni. Laže bo vrsta podjetij žrtvovala malenkostne zneske, kot pa hotel sam, ki je že itak v zagati.

Poglejmo. Prostori morajo biti kurjeni. Ogrevanje je urejeno tako, da se grejejo vsi prostori hkrati, pa če je to potrebno ali ne. Ogrevanje po etažah bi morali urediti že pri gradnji, zdaj ni več mogoče.

Sedanji kolektiv se trudi, da bi dvignil podjetje na zeleno vejo, toda podedovane težave so prevelike, da bi jim bil kos. Če pa je kolektiv prizadeven in kljub temu v težavah, bi bilo treba pomagati tudi s potrebnimi krediti, saj skupnost vleče iz zagate včasih tudi taka podjetja, ki so bolj iz subjektivnih kot objektivnih razlogov zabredla v težave.

Navedli smo te načine pomoči. So pa še drugi. Celje kot središče takšnega okraja vedno prireja tečaje. Zakaj bi

ne bili v »Savinji«? Zakaj bi tu ne organizirali razne konference? Prostori so kot nalašč za to. Zakaj bi društva ob majhnih izdatkih tu ne prirejala zabave in podobno. Tu nikogar ne motijo. In končno še nekaj:

Kje piše, da morajo biti vse prireditve v »klasičnih« kulturnih prostorih. Celje je mesto, kjer je zabavno življenje ostro ločeno od kulturnega izživljanja. Gledališče, kino, koncert na eni gostilna pa na drugi strani. Morda bi uprava »Savinje« le poskusila s različnimi prireditvami, predvsem zabavnimi. Ob kozarčku vina in turški kavi ni skladba nič bolj barbarska in pesem nič manj zvočna. V Celju smo glede zabavnega življenja naravnost puritanski. Tudi ob sobotah — le do polnoči — potem pa so nas mestni očetje s predpisi poslali spat. Res; nočni mir in podobno, toda »Savinja« je poleg oddaljenega »Janeza« na Teharjih edin primeren lokal za tiste, ki vendar sem in tja ob sobotah ne bi šli s kokošmi spat.

V športna društva več vzgojnega dela z mladino!

V letošnjem letu smo na nogometnih tekmah videli veliko nedovoljenih prestopov in negativnih pojavov, ki mečejo slabo luč na vodstva naših športnih društev. Zadaja prijateljska tekma med ZSD Celje in Kladivarjem je vsakega pomenila višek, saj je zaradi splošnega pretapa bila predčasno zaključena. Takih neredov na igriščih so krivi igralci, slabši sodniki, pešiča nezgojenih gledalcev, doberš del krivde pa morajo prevzeti nase tudi vodstva naših društev.

Sport je danes poglaj že globoke korenine med našimi ljudmi. To je vsakekor razveseljiv pojav, če bi se seveda športno življenje razvijalo po načelih, ki so bistveni za socialistično družbo. Negativni pojavi v športu, ki prihajajo tudi v našem mestu vse pogostejše na površje, pa že spravljajo v vprašanje koristnosti in vzgojno vrednost športa. Vrsta negativnih primerov nam je dokaz, da prihaja

mladina pod kvaren vpliv klubskega športa, kjer pozablja na fair igro, na pravilne tovariške odnose med igralci, kjer poedinci ne podrejo svojih interesov interesom skupnosti, kjer ne spoštujejo pravil igre, kjer se medsebojno zmerjajo, brajajo in celo pretepajo na najbolj grob način. Vsi ti pojavi so brez dvoma rezultat slabega vzgojnega dela v naših klubih in društvih. Več ali manj nam je znano, da se po sili razmer večina športnih delavcev ukvarja le s prosjačenjem finančnih sredstev, da bi na ta način omogočili športnikom nastope na tekmovanjih. Tekmovanja za vsako ceno, točke, rezultati — to so »bistvena« vprašanja! Primarne naloge našega športa pri tem stopajo v ozadje... Nič čudnega, če se množijo na igriščih neredi, če se celo igralci istega društva med seboj ne razumejo in podobno.

Sport je izredno bogato sredstvo za oblikovanje pozitivnih moralnih lastnosti. Te lastnosti pa je treba razvijati v procesu pravilne vadbe in treningov! Vzroke slabega obnašanja mladine na športnih tekmovanjih je treba najpogosteje iskati v nesistematičnih pripravah za velike napore in v pomanjkanju izkušenj v situacijah, s katerimi se srečajo na tekmovanjih. Mladino je treba že od vsega začetka učiti, da na športnih tekmovanjih lahko zmagujejo le v skladu s pravili in v mejah slišnih pravil socialistične morale. Ne gre le za formalno spoštovanje pravil! Pravila je treba spoštovati zaradi tega, ker je to moralno, koristno za poedince in celotno moštvo. Če je trening pravilno usmerjen, lahko v daljšem obdobju oblikujemo pri mladih športnikih vrsto moralnih lastnosti in pozitivnih črt značaja kot n. pr. pravičen odnos do dela (marljivost, vztrajnost, zavestno disciplino), pravičen odnos do družbene lastnine, skupno delovanje in notranjo pomoč kolektiva. Tu lahko oblikujemo tudi lastnosti naše volje — samostojnost, odločnost, premagovanje težav itd. Vzgojno pravilno organizirani športni treningi učijo mladino tudi kulturnega obnašanja. Kdo bi se našteval pozitivno vlogo športa, zlasti igre, pri vzgoji kolektivitizma.

Sama tekmovalna igra ima le tedaj svoj smisel in pomen, če so vzgojni! Dokler bo v naših športnih organizacijah edini cilj tekmovalni zmagati in to zmagati za vsako ceno, tako dolgo ne moremo govoriti o vzgojni vrednosti tekmovanj. Bistvo vsakega tekmovanja naj bi bil vsestranski razvoj človeka, njegovih stvarjalnih sposobnosti in moralnih kvalitet. Te pozitivne lastnosti pa bomo razvijali na tekmovanjih le tedaj, če bo mladina na nje pripravljena. Pod tekmovalno zrelostjo razumemo organsko, fiziološko in eshično (umsko, emocionalno in moralno) pripravljenost, če hočemo do maksimuma izkoristiti vzgojne efekte tekmovanj. Ne gre le za tehnično pripravo, na katero se več ali manj omejujejo sedaj v naših društvih. Poleg nje je potrebno še temeljito poznavanje tekmovalnih določil in predpisov ter predvsem moralna zrelost! Če bodo naša športna vodstva pristojna k delu z mladino v tej smeri, potem lahko pričakujemo, da homo v prihodnjem letu gledali na igriščih športnike, ki bodo obvladali sama seba in ki bodo v vsakem igralcu-tudi nasprotniku — videli le človeka z vsem njegovim dostojanstvom. To je navsezadnje edinovna naloga vseh počtenih športnih delavcev, od katerih naša družba pričakuje pravilnega dela.

SKUPNA CELJSKEGA AKTIVA UČITELJEV IN PROFESORJEV TELESNE VZGOJE

V soboto 15. 12. bodo ob 17. uri zborovali v risalnici učiteljske učitelji in profesorji telesne vzgoje iz celjskega in trbovskega okraja. Združeni v svojem strokovnem društvu so predmetni predavatelji telesne vzgoje na naših srednjih in strokovnih šolah v zadnjem letu opravili ogromno delo na področju telesne vzgoje in športa med šolsko mladino kakor tudi v raznih društvih. Skupščina bo vsakekor podčrtila njihovo plodno delovanje in ob enem na prihodnjem obdobju šolskega programa dela še k večjemu razmahu telesne vzgoje in športa med šolsko mladino.

NAMIZNI TENIS

Tekmovalje v Celjski namizno-teniški ligi se vse bolj živahno odvijajo. Velika izenačenost nastopajočih ekip daje temu vsestransko uspelemu tekmovalju še posebno privlačnost.

Tabela je trenutno naslednja:

Olimp-moški	4	4	0	0	31:9	8
Beton Celje	3	3	0	0	18:11	6
Zavodna	3	2	1	0	19:11	4
Ljudski magazin	3	2	1	0	16:14	4
Olimp-ženske	3	1	2	0	16:14	2
Tovarna emaljirane	2	1	1	0	16:10	2
Tovarna tehtale	3	1	2	0	14:15	2
Kovinotehna	2	1	1	0	9:11	2
Metka	3	1	2	0	7:23	2
Tiskarna	3	0	3	0	10:20	0
Zitar Celje	3	0	3	0	9:21	0
Volna Laško	še ni nastopila					

Ker sedaj zaradi razporeda tekmovalj skoraj vsi tekmovalci redno nastopajo oziroma trenirajo, pričakujemo, da bodo voditelji Olimpa kmalu pričeli s pripravami za prvenstvo Celja, ki naj bi se izvedlo vsaj do 23. decembra.

Objave in oglasi

RAZPIS SLUŽBENIH MEST
Okrajno sodišče v Celju bo sprejelo v leta 1957 nekaj strojev in pisarniških službenic.
S 30 din kolikavno prošnjo z življenjepisom je poslali na naslov: Okrajno sodišče v Celju, predsedništvo.

POZIV
Upravstvo - optika Celje, Tomšičev trg 4, poziva vse stranke, da dvignejo gotova očala, izdelana na predložen zdravniški recept za leto 1956, najkasneje do 24. decembra 1956. V nasprotnem primeru bo uprava podjetja vrnila recepte pristojnemu zavodu za socialno zavarovanje.
Upravni odbor

OPOZORILO CENJENIM STRANKAM
Prosimo cenjene stranke, ki imajo pri nas že dlje časa izgotovljene obleke in perilo, da le-te dvignejo najkasneje do 15. januarja 1957. Po tem datumu bomo prisiljeni te predmete komisijsko prodati.
Zensko krojaštvo in jadelovalnica perila »Lenart Nina« — Celje

PRODAM kantarčke (harcerje). M. Dohrava, Tomšičev trg 12.
PRODAM skoraj nov živalni stroj »Singora«. Cena 80.000 din. Naslov v upravi lista.
PRODAM gozd v Petrovčah (Zalog). Naslov v upravi lista.
PRODAM borov tesan les za ostrižje 11 kub. metrov, dolžina 5 do 8 metrov. Naslov v upravi lista.
PRODAM, ugodno, rabljeno pohištvo. Naslov v upravi lista.
PRODAMO stavbne parcele ob Ljubljanski cesti. Naslov v upravi lista.
MOSKO Evropski črno, za manjšo postavo in ženski zimski kostum — poceni prodaja. Cret 22 (Teharska cesta)
KUPIM enostanovanjsko hišico v bližnji ah daljni okolici Celja. Plačam takoj, Marušič Aloiz, Zalec 61.
KUPIM atlas za gimnazijo. Naslov v upravi lista.
LEFO POSESTVO (4 ha) z sadnim drevjem odmah v našem. Vprašati na upravo lista, poš 20 minut iz mesta.
POZIVAM poznano osebo, ki je odnesla v restavraciji Evropa v Celju črna perzianer mufl, pozabljena dne 30. 11. med 22. in 24. uro, naj ga vrne proti nagradi na upravo Celjskega tednika, Titov trg.

Radio

Nedelja, 16. decembra
11,15 Izbrali ste — prisluhnite!
11,50 Lepe melodije
11,45 Plesna glasba, vmes pregled sporeda za prihajajoči teden in objave
Ponedeljek, 17. decembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 S pesmijo po Jugoslaviji
17,50 Sportni komentar
17,55 V plesnem ritmu
17,45 Igra tamburšarji orkester »Fr. Preiserenc« p. v. Janka Hočevarja Torex, 18. decembra
17,00 Domače novice, kmetijski problemi, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,50 Radijski feljton
17,40 Celjski plesni orkester p. v. Vendija Videca pred mikrofonom
Sreda, 19. decembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Poje Komorni moški zbor p. v. Zgona Kuncja
17,50 Kulturni obzornik
17,55 Glasbena medirra
17,45 Filmske melodije
Četrtek, 20. decembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,50 5 minut za naše gospodinjice
17,55 Neznani talenti
17,45 Korčnice igra godba na pikala »Fr. Preiserenc« p. v. Ivana Karlovcica
Petek, 21. decembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Poje mešani zbor II. gimnazije p. v. Jurčka Vrežeta
17,50 Gospodarske vesti
17,40 Promenadni koncert
Sobota, 22. decembra
17,00 Domače novice, objave in reklame
17,15 Izbrali ste — prisluhnite!
17,50 Pesnečki s slavnostno akademije v počastitev Dneva JLA

Gledališče

CELJSKO GLEDALIŠČE
Petek, 14. decembra ob 20 — Jerzi Lutowski: DEZURNA SLUŽBA — Gostovanje v Laškem
Sobota, 15. decembra ob 15 — Pavel Gollia: UBOGA ANKA — Zaključna predstava za I. osnovno šolo
Nedelja, 16. decembra ob 19,30 — Pavel Gollia: UBOGA ANKA — Izven
Ponedeljek, 17. decembra ob 15 — Pavel Gollia: UBOGA ANKA — Zaključna predstava za I. osnovno šolo
Torek, 18. decembra ob 19,30 — Jerzi Lutowski: DEZURNA SLUŽBA — Gostovanje v Velenju
Sreda, 19. decembra ob 20 — Potrč-Grün: ZLOČIN — premierski abonma in izven
Četrtek, 20. decembra ob 20 — Potrč-Grün: ZLOČIN — četrtkov abonma in izven
Petek, 21. decembra ob 16 — Potrč-Grün: ZLOČIN — I. šolski abonma
Sobota, 22. decembra ob 20 — Potrč-Grün: ZLOČIN — sobotni abonma in izven

Kino

KINO UNION, CELJE
Od 17. do 20. 12. 1956: »ZANAMCI« (Pokolenje), poljski film
Od 21. do 25. 12. 1956: »ROBIN HOOD AVSTRALIJEC«, angleški film
KINO METROPOL, CELJE
Od 16. do 19. 12. 1956: »TO JE LJUBEZEN«, angleški film
Od 20. do 23. 12. 1956: »NA APASKI MEJI«, ameriški film
Od 24. do 26. 12. 1956: »ZENICA«, jugoslovanski film

REŠEVALNA POSTAJA CELJE sprejme v službo KNJIGOVODJO ALI KNJIGOVODKINJO

Pogoji: srednja šolska izobrazba, strokovni izpit in potrebna praksa. Plača po uredbi, dopolnilna plača in položajni dodatek po pravilniku in dogovoru. Nastop službe takoj ali 1. januarja 1957. Pismene ponudbe s potrdili o strokovni izobrazbi je poslati do 26. dec. 1956.
UPRAVNI ODBOR

Tovarna organskih barvil v Celju razpisuje prosta delovna mesta

- VODILNO MESTO ŠEFA KOMERCIJALNE PODJETJA.**
Pogoji: končana ekonomska ali tehnična fakulteta s prakso v industriji ali končana ekonomska srednja šola z večletno prakso v kemični industriji. Oseba mora obvladati znanje vseh komercialnih poslov, imeti mora smisel za trgovsko poslovanje, zahteva se sposobnost organizacije dela, imeti mora primeren nastop in biti dovolj energičen. Obvladati mora znanje enega tujega jezika.
- DELOVNO MESTO ANALITIKA PODJETJA.**
Pogoji: absolvent ekonomske fakultete ali absolvent srednje ekonomske šole z daljšo prakso. Oseba mora obvladati ekonomiko podjetja z dobrim znanjem blagoznanstva, imeti mora smisel za organizacijo dela ter poznati tehnološki ustroj proizvodnje.
- POMOŽNI SKLADIŠČNIK SKLADIŠČA PRODAJE.**
Pogoji: izučen trgovski pomočnik z večletno prakso ali oseba z dokončano nižjo srednjo šolo s prakso. Oseba mora imeti znanje o poslovanju skladišč, biti mora energična in imeti primeren nastop.
- DELOVNO MESTO NABAVLJACA.**
Pogoji: izučen trgovski pomočnik v železninarski in kemični stroki ali oseba z dokončano nižjo srednjo šolo z večletno prakso v tej stroki. Oseba mora biti trgovsko naobražena z dobrim poznavanjem blagoznanstva, imeti mora primeren nastop in smisel za solidno poslovanje.
- 2 OSEBI ZA DELOVNO MESTO V KOMERCIJALNEM IN RAČUNOVODSKEM ODDELKU.**
Pogoji: dokončana srednja ekonomska šola. Osebi imata lahko prakso ali pa tudi brez prakse kot pripravnika.
Plača po tarifnem pravilniku in dogovoru. Vse ponudbe s kratkim življenjepisom je poslati na upravo podjetja TOVARNE ORGANSKIH BARVIL V CELJU, ČRET 117.

Upravi

Celjskega tednika

CELJE
Titov trg 3